III

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

της 29ης Νοεμβρίου 2012

σχετικά με πρόταση οδηγίας για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων

(CON/2012/99)

(2013/C 39/01)

Εισαγωγή και νομική βάση

Στις 10 Ιουλίου 2012 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έλαβε αίτημα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διατύπωση γνώμης σχετικά με πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 77/91/ΕΟΚ και 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ και 2011/35/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 ([1]) (εφεξής η «προτεινόμενη οδηγία»). Στις 27 Ιουλίου 2012 η ΕΚΤ έλαβε αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη διατύπωση γνώμης σχετικά με την προτεινόμενη οδηγία.

Η αρμοδιότητα της ΕΚΤ για τη διατύπωση γνώμης βασίζεται στα άρθρα 127 παράγραφος 4 και 282 παράγραφος 5 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι η προτεινόμενη οδηγία περιέχει διατάξεις που επηρεάζουν τη συμβολή του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) στην εκ μέρους των αρμόδιων αρχών ομαλή άσκηση των πολιτικών που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος, τη χάραξη και εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής στην Ένωση, καθώς και την προαγωγή της ομαλής λειτουργίας των συστημάτων πληρωμών. Η παρούσα γνώμη εκδόθηκε από το διοικητικό συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 17.5 πρώτη πρόταση του εσωτερικού κανονισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Γενικές παρατηρήσεις

Η ΕΚΤ υποστηρίζει πλήρως την κατάρτιση ενός πλαισίου ανάκαμψης και εξυγίανσης και την εξάλειψη των εμποδίων στην αποτελεσματική διαχείριση των κρίσεων στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Όλα τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να πτωχεύουν με συντεταγμένο τρόπο, έτσι ώστε να διαφυλάσσεται η σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος ως συνόλου και να ελαχιστοποιούνται οι δημόσιες δαπάνες και ο κίνδυνος διατάραξης της οικονομικής δραστηριότητας. Ειδικότερα η ΕΚΤ υποστηρίζει τη δημιουργία πλαισίου εξυγίανσης πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων σε επίπεδο Ένωσης, που να επιτυγχάνει τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στην Ένωση και, συνεπώς, να διασφαλίζει τη λειτουργία της ενιαίας αγοράς και σε περιόδους κρίσεων. Για το σκοπό αυτόν είναι καίριας σημασίας η ανάπτυξη κοινών εργαλείων υποστήριξης για τη διαχείριση της πτώχευσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, όπως είναι τα σχέδια ανάκαμψης και εξυγίανσης, η μεταβατική τράπεζα, η διάσωση με ίδια μέσα, η πώληση δραστηριοτήτων και ο διαχωρισμός περιουσιακών στοιχείων. Η ΕΚΤ επικροτεί το γεγονός ότι η προτεινόμενη οδηγία είναι εναρμονισμένη με τα διεθνώς συμφωνηθέντα βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ([2]), που απαιτούν τη σύγκλιση των εθνικών καθεστώτων εξυγίανσης με τη χρήση κατάλληλων εργαλείων και εξουσιών για μια αποτελεσματική εξυγίανση. Η εφαρμογή των εν λόγω βασικών χαρακτηριστικών επιτρέπει την έγκαιρη παρέμβαση με σκοπό τη διασφάλιση της συνέχισης των βασικών λειτουργιών.

([1]) COM(2012) 280 τελικό.

([2]) Βλ. «Βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων», Οκτώβριος 2011, διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (http://www.financialstabilityboard.org) και «Έκθεση και συστάσεις της ομάδας διασυνοριακής εξυγίανσης των τραπεζών» της επιτροπής τραπεζικής εποπτείας της Βασιλείας, Μάρτιος 2010, διαθέσιμο στον δικτυακό τόπο της Τράπεζας Διεθνών Διακανονισμών (http://www.bis.org).

Η ΕΚΤ θεωρεί ότι η οδηγία αποτελεί ένα πολύ σημαντικό βήμα προς τη δημιουργία ενός ενοποιημένου πλαισίου εξυγίανσης για την Ένωση και ότι, συνεπώς, θα πρέπει να εκδοθεί ταχέως. Παράλληλα, θα απαιτηθούν περαιτέρω ενέργειες για τη δημιουργία ενιαίου μηχανισμού εξυγίανσης, ο οποίος θα αποτελέσει έναν από τους τρεις πυλώνες της τραπεζικής ένωσης. Ενόψει τούτου, η ΕΚΤ καλεί την Επιτροπή να καταρτίσει επειγόντως ξεχωριστή πρόταση για τη δημιουργία ενός ανεξάρτητου Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Εξυγίανσης, που να περιλαμβάνει πτυχές ενός κοινού Ευρωπαϊκού Ταμείου Εξυγίανσης. Το εν λόγω Ταμείο θα χρηματοδοτούν, κατ' ελάχιστον, χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Η συνοχή μεταξύ των τριών αυτών πυλώνων είναι καίριας σημασίας για την επιτυχία της ένωσης της χρηματοπιστωτικής αγοράς.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. **Ορισμός της εξυγίανσης**

Η προτεινόμενη οδηγία ορίζει την εξυγίανση ως την εξυγίανση ενός ιδρύματος με σκοπό τη διασφάλιση της συνέχισης των ουσιαστικών λειτουργιών του, τη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και την αποκατάσταση της βιωσιμότητας του συνόλου ή μερών ενός ιδρύματος ([1]). Η ΕΚΤ θεωρεί ότι η εξυγίανση απαιτεί μια σαφή ιεραρχία. Στο πλαίσιο αυτό, τα ιδρύματα που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης θα πρέπει κατ' αρχήν, κατόπιν απόφασης των αρχών εξυγίανσης, να εξυγιαίνονται με τη χρήση εργαλείων εξυγίανσης όταν αυτό κρίνεται αναγκαίο και εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης συστημικού κινδύνου. Αν η αρχή εξυγίανσης αξιολογεί ότι δεν συντρέχουν λόγοι δημόσιου συμφέροντος, το ίδρυμα θα πρέπει να εκκαθαρίζεται με βάση τις σχετικές διαδικασίες αφερεγγυότητας που εφαρμόζονται συνήθως σε αυτά σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία. Τέλος, η αναδιάρθρωση στο πλαίσιο της εξυγίανσης υγιούς ιδρύματος θα πρέπει να εξετάζεται μόνο αν δικαιολογείται από το δημόσιο συμφέρον που εξυπηρετεί η διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, καθώς και όταν η συντεταγμένη εξυγίανση ενός πιστωτικού ιδρύματος θα είχε σοβαρά επιβλαβείς επιπτώσεις για τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος, με αυξημένο κίνδυνο μετάδοσης σε διασυνοριακό επίπεδο. Η προτεινόμενη οδηγία θα πρέπει να καθιστά σαφές ότι ο σκοπός της εξυγίανσης δεν είναι να διατηρηθεί το ευρισκόμενο σε σημείο πτώχευσης ίδρυμα στην κατάσταση αυτή, αλλά να διασφαλιστεί η συνέχιση των βασικών του λειτουργιών ([2]).

2. **Προϋποθέσεις εξυγίανσης και αξιολόγηση της ανάγκης για έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη**

2.1. Η προτεινόμενη οδηγία προβλέπει, ως μία από τις προϋποθέσεις για την ανάληψη δράσης εξυγίανσης, την εκ μέρους της αρμόδιας αρχής ή της αρχής εξυγίανσης διαπίστωση ότι το ίδρυμα τελεί υπό πτώχευση ή πιθανή πτώχευση ([3]). Η ΕΚΤ θεωρεί ότι η διαπιστωτική αυτή αρμοδιότητα θα πρέπει να ανήκει σαφώς στην αρμόδια αρχή, προκειμένου να διευκολύνεται η ανάληψη άμεσης και αποτελεσματικής δράσης εξυγίανσης.

2.2. Η προτεινόμενη οδηγία προβλέπει περαιτέρω ότι η ανάγκη προσφυγής ενός ιδρύματος σε κρατικές ενισχύσεις αποτελεί ένδειξη ότι αυτό βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Ωστόσο, το ίδιο άρθρο της προτεινόμενης οδηγίας προβλέπει ότι δύο συγκεκριμένες κατηγορίες κρατικών ενισχύσεων δεν συνιστούν τέτοια ένδειξη ([4]). Ενώ υποστηρίζει την προτεινόμενη μέγιστη διάρκεια των εν λόγω κρατικών ενισχύσεων ([5]), η ΕΚΤ σημειώνει ότι ένας σημαντικός αριθμός πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων που τώρα λαμβάνουν κρατικές ενισχύσεις θα έπρεπε να θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης βάσει της παραπάνω ένδειξης. Η ΕΚΤ θεωρεί ότι η διαπίστωση των συνθηκών υπό τις οποίες ένα ίδρυμα περιέρχεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης θα πρέπει να βασίζεται αποκλειστικά στην αξιολόγηση της προληπτικής κατάστασής του. Ως εκ τούτου, μια συγκεκριμένη ανάγκη για λήψη κρατικής ενίσχυσης δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι συνιστά αφ' εαυτής κατάλληλο αντικειμενικό κριτήριο ([6]). Αντίθετα, οι συνθήκες με βάση τις οποίες αποφασίζεται η χορήγηση κρατικών ενισχύσεων θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στην αξιολόγηση της προληπτικής κατάστασης του ιδρύματος.

3. **Συμμετοχή των κεντρικών τραπεζών στην ανάκαμψη και την εξυγίανση**

3.1. Οι κεντρικές τράπεζες έχουν αρμοδιότητα για τη μακροπροληπτική και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και διαθέτουν εμπειρία στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Από αυτή την άποψη θα πρέπει να έχουν συμμετοχή στη διαδικασία εξυγίανσης και να συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της εξυγίανσης, ελαχιστοποιώντας

([1]) Βλ. άρθρο 2 παράγραφος 1 της προτεινόμενης οδηγίας.
([2]) Βλ. τη συμβολή της ΕΚΤ στη δημόσια διαβούλευση της Επιτροπής σχετικά με τις λεπτομέρειες τεχνικής φύσης ενός πιθανού πλαισίου της ΕΕ για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών, Μάιος 2011, σ. 4 και 5. Όλα τα έγγραφα της ΕΚΤ που αναφέρονται είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο της ΕΚΤ (http://www.ecb.europa.eu). Βλ. επίσης την προτεινόμενη τροποποίηση 3 της ΕΚΤ.
([3]) Βλ. άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο α) της προτεινόμενης οδηγίας.
([4]) Βλ. άρθρο 27 παράγραφος 2 στοιχείο δ) σημεία i) και ii) της προτεινόμενης οδηγίας.
([5]) Βλ. άρθρο 27 παράγραφος 2 στοιχείο δ) δεύτερη παράγραφος της προτεινόμενης οδηγίας.
([6]) Βλ. άρθρο 27 παράγραφος 2 στοιχείο δ) της προτεινόμενης οδηγίας σε συνδυασμό με το άρθρο 2 παράγραφος 26. Βλ. επίσης τις προτεινόμενες τροποποιήσεις 2 και 8.

τους κινδύνους πρόκλησης αρνητικών ανεπιθύμητων συνεπειών στην άσκηση των καθηκόντων των κεντρικών τραπεζών και στη λειτουργία των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού. Εν προκειμένω, οι κεντρικές τράπεζες μπορούν να διαδραματίσουν κάποιο ρόλο στην αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης και εξυγίανσης από άποψη χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, όπως η πιθανότητα εκδήλωσης γεγονότων που θα ενεργοποιούσαν τη διαδικασία, οδηγώντας σε άτακτη απομόχλευση. Οι κεντρικές τράπεζες μπορούν επίσης να συμμετέχουν στην αξιολόγηση της ενδεχόμενης δράσης της αρχής εξυγίανσης, δεδομένου ότι ένας από τους κύριους στόχους είναι η αποφυγή συστημικών διαταραχών ([1]). Η ΕΚΤ επομένως θεωρεί αναγκαίο να μεριμνούν τα κράτη μέλη ώστε όταν η ίδια η κεντρική τράπεζα δεν είναι η αρχή εξυγίανσης, η αρμόδια αρχή και η αρχή εξυγίανσης να ανταλλάσσουν επαρκώς πληροφορίες με την κεντρική τράπεζα ([2]).

3.2. Η προτεινόμενη οδηγία ορίζει ότι τα σχέδια ανάκαμψης που καταρτίζει και διατηρεί ένα ίδρυμα για την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής του κατάστασης έπειτα από σημαντική επιδείνωσή της δεν προβλέπουν πρόσβαση σε έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη ούτε σε λήψη τέτοιας στήριξης. Ωστόσο, τα εν λόγω σχέδια περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, μια ανάλυση του πώς και πότε ένα ίδρυμα δύναται να υποβάλει αίτηση για χρήση των διευκολύνσεων που παρέχουν οι κεντρικές τράπεζες υπό συνθήκες πίεσης και εφόσον παρέχονται εξασφαλίσεις ([3]). Η ΕΚΤ επιθυμεί να τονίσει ότι η εν λόγω διάταξη δεν θα πρέπει να επηρεάζει ουδόλως την αρμοδιότητα των κεντρικών τραπεζών να αποφασίζουν υπό συνθήκες ανεξαρτησίας και πλήρους διακριτικής ευχέρειας σχετικά με την παροχή ρευστότητας κεντρικής τράπεζας προς φερέγγυα πιστωτικά ιδρύματα, τόσο στο πλαίσιο των τακτικών πράξεων νομισματικής πολιτικής, όσο και στο πλαίσιο παροχής επείγουσας ενίσχυσης ρευστότητας, εντός των ορίων της απαγόρευσης της νομισματικής χρηματοδότησης κατά την Συνθήκη ([4]).

3.3. Η προτεινόμενη οδηγία απαιτεί από κάθε κράτος μέλος να συμπεριλάβει στην εξυγιαντική «εργαλειοθήκη» του την εξουσία ίδρυσης και διαχείρισης μεταβατικού ιδρύματος και φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων. Η προτεινόμενη οδηγία προβλέπει ότι ένα μεταβατικό ίδρυμα ή ένας φορέας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων θα ανήκει εξ ολοκλήρου ή εν μέρει σε μία ή περισσότερες δημόσιες αρχές, μεταξύ των οποίων μπορεί να συγκαταλέγεται η ίδια η αρχή εξυγίανσης ([5]). Προς αποφυγήν τυχόν αμφιβολιών θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι όταν ορισμένη κεντρική τράπεζα ενεργεί ως αρχή εξυγίανσης ([6]), σε καμία περίπτωση δεν θα αναλαμβάνει ούτε θα χρηματοδοτεί οποιαδήποτε υποχρέωση των εν λόγω οντοτήτων. Ο ρόλος της κεντρικής τράπεζας ως ιδιοκτήτριας μιας τέτοιας οντότητας θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να συνάδει με την απαγόρευση της νομισματικής χρηματοδότησης κατά το άρθρο 123 της Συνθήκης, όπως συμπληρώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3603/93 του Συμβουλίου ([7]). Η διάταξη αυτή απαγορεύει, μεταξύ άλλων, κάθε χρηματοδότηση των υποχρεώσεων του δημοσίου τομέα έναντι τρίτων από την κεντρική τράπεζα. Επιπλέον, ο ρόλος αυτός θα πρέπει να επιτελείται με την επιφύλαξη της ανεξαρτησίας της κεντρικής τράπεζας, και συγκεκριμένα της οικονομικής και της θεσμικής της ανεξαρτησίας.

3.4. Η ΕΚΤ σημειώνει ότι η προτεινόμενη οδηγία περιέχει μόνον ελάχιστα κριτήρια, τα οποία πρέπει να πληρούν το μεταβατικό ίδρυμα και ο φορέας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων για τους σκοπούς της σύστασής τους από τις δημόσιες αρχές. Η ΕΚΤ υπογραμμίζει ότι η διαφάνεια στη χρηματοδότηση είναι ένα από τα βασικά ζητήματα που επηρεάζουν τη νομιμότητα και την ευθύνη σε σχέση με τη χρήση δημόσιων κεφαλαίων, που το Ευρωσύστημα ενδιαφέρεται να διαφυλάξει. Από την άποψη αυτή η ΕΚΤ επικροτεί τις διατάξεις της προτεινόμενης οδηγίας, κατά τις οποίες τις δαπάνες της εξυγίανσης θα πρέπει να αναλαμβάνουν κατά πρώτον οι μέτοχοι και οι πιστωτές και, όταν τα εν λόγω κεφάλαια δεν επαρκούν, οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις ([8]). Ωστόσο, η ΕΚΤ σημειώνει ότι, σύμφωνα με την απαγόρευση της νομισματικής χρηματοδότησης, οι κεντρικές τράπεζες δεν μπορούν να χρηματοδοτούν τις εν λόγω χρηματοδοτικές ρυθμίσεις. Τούτο επηρεάζει ειδικά την απαρίθμηση των εναλλακτικών χρηματοδοτικών μέσων ([9]) στην προτεινόμενη οδηγία ([10]).

([1]) Βλ. επίσης την συμβολή του ΕΣΚΤ στη δημόσια διαβούλευση της Επιτροπής σχετικά με τις λεπτομέρειες τεχνικής φύσης ενός πιθανού πλαισίου της ΕΕ για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών, Μάιος 2011, σ. 6, παράγραφος 9.
([2]) Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 74 παράγραφος 3 στοιχείο β) των προτεινόμενων οδηγιών βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά δεν αρκεί για να εξασφαλίσει τον κατάλληλο όγκο ανταλλαγής πληροφοριών και συνεργασίας. Βλ. επίσης προτεινόμενες τροποποιήσεις 4 και 23.
([3]) Βλ. άρθρο 5 παράγραφος 3 της προτεινόμενης οδηγίας· βλ. επίσης άρθρο 9 παράγραφος 2 της προτεινόμενης οδηγίας στην έκταση που αφορά στα σχέδια ανάκαμψης.
([4]) Βλ. την έκθεση της ΕΚΤ για τη σύγκλιση, 2012, σ. 29. Βλ. επίσης την προτεινόμενη τροποποίηση 1.
([5]) Βλ. άρθρα 34 παράγραφος 2 και 36 παράγραφος 2 της προτεινόμενης οδηγίας.
([6]) Βλ. γνώμη CON/2011/39 της ΕΚΤ.
([7]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3603/93 του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 1993 για τον προσδιορισμό των εννοιών που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των απαγορεύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 104 και στο άρθρο 104 Β παράγραφος 1 της συνθήκης (ΕΕ L 332 της 31.12.1993, σ. 1).
([8]) Βλ. άρθρο 92 παράγραφος 2 της προτεινόμενης οδηγίας.
([9]) Βλ. άρθρο 96 της προτεινόμενης οδηγίας.
([10]) Βλ. γνώμη CON/2011/103 της ΕΚΤ, παράγραφος 4 και γνώμη CON/2010/83 της ΕΚΤ, παράγραφος 6.3.

4. **Συμμετοχή εθνικών εντεταλμένων αρχών στην αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης**

Κατά την προτεινόμενη οδηγία, οι αρμόδιες αρχές εξετάζουν τα σχέδια ανάκαμψης για να διασφαλίσουν, μεταξύ άλλων, την αποτελεσματική εφαρμογή αυτών σε συνθήκες οικονομικής πίεσης χωρίς να προκαλούνται σημαντικές δυσμενείς επιπτώσεις στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, και όταν ακόμη άλλα ιδρύματα έχουν εφαρμόσει σχέδια ανάκαμψης εντός της ίδιας χρονικής περιόδου ([1]). Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι κατά την ως άνω εξέταση των σχεδίων λαμβάνονται υπόψη τυχόν ανησυχίες συστημικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένων των συνολικών επιπτώσεων της ταυτόχρονης εφαρμογής σχεδίων ανάκαμψης, που μπορούν να οδηγήσουν σε φιλοκυκλική συμπεριφορά ή σε συμπεριφορά της αγέλης, η ΕΚΤ θεωρεί αναγκαίο οι αρμόδιες αρχές να διενεργούν τις αξιολογήσεις σε διαβούλευση με τις αρμόδιες εθνικές εντεταλμένες αρχές, όταν αυτές είναι ξεχωριστές οντότητες ([2]).

5. **Ενδοομιλική χρηματοπιστωτική στήριξη**

Κατά την προτεινόμενη οδηγία, τα κράτη μέλη θα διασφαλίζουν τη δυνατότητα των οντοτήτων του ίδιου ομίλου να συνάπτουν ενδοομιλικές συμφωνίες χρηματοπιστωτικής στήριξης ([3]). Η ΕΚΤ αναγνωρίζει τα πλεονεκτήματα της εν λόγω διάταξης, και συγκεκριμένα τη δυνατότητα υποβολής των συγκεκριμένων συμφωνιών προς έγκριση στη συνέλευση των μετόχων κάθε οντότητας του ομίλου που προτίθεται να συνάψει τη σχετική συμφωνία, από τη στιγμή που έχει χορηγηθεί γι' αυτήν άδεια από τις αρμόδιες αρχές. Η ΕΚΤ σημειώνει, ωστόσο, ότι η εφαρμογή των εν λόγω εθελοντικών συμφωνιών στα εθνικά νομικά συστήματα εγείρει σύνθετα νομικά ζητήματα. Η επιτυχία τους θα εξαρτηθεί επίσης από το πόσο επιτυχώς αλληλεπιδρούν οι όροι τους με την εθνική φορολογική, πτωχευτική και εταιρική νομοθεσία, για παράδειγμα σε σχέση με την αρχή της επί ίσοις όροις διενέργειας των συναλλαγών του ομίλου («at arm's length») ([4]). Προς το σκοπό αυτόν, η ΕΚΤ θεωρεί ότι ενδεχομένως να πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω αν χρειάζονται πρόσθετες διατάξεις προκειμένου να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου και να διασφαλιστεί η εκτελεστότητα των ενδοομιλικών συναλλαγών που έχουν εγκριθεί και εφαρμόζονται σύμφωνα με τις εν λόγω εθελοντικές συμφωνίες.

6. **Οι εξουσίες του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα και της απομείωσης του χρέους**

6.1. Η ΕΚΤ επικροτεί την ανάπτυξη της διάσωσης με ίδια μέσα ως μηχανισμού απομείωσης ή μετατροπής του χρέους με σκοπό την απορρόφηση των ζημιών των ιδρυμάτων που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύουν να πτωχεύσουν. Ο μηχανισμός διάσωσης με ίδια μέσα θα πρέπει να σχεδιαστεί με τρόπο ώστε να συνάδει με τα διεθνώς συμφωνηθέντα βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματική εξυγίανση ([5]), ειδικά με την εξουσία της αρχής εξυγίανσης, βάσει του εκάστοτε καθεστώτος εξυγίανσης, να διασώζει με ίδια μέσα ένα ευρύ φάσμα υποχρεώσεων σύμφωνα με την κατάταξη των πιστωτών που θα ίσχυε σε περίπτωση εκκαθάρισης. Η ΕΚΤ υποστηρίζει τη θέση σε ισχύ ενός τέτοιου εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα από τα κράτη μέλη το αργότερο από την 1η Ιανουαρίου 2018 ([6]). Τούτο θα καθιστούσε δυνατή την πρόοδο των εργασιών σχετικά με τη διάσωση με ίδια μέσα, και συγκεκριμένα με τη δυνατότητα θέσπισης, ως ελάχιστης προϋπόθεσης, ενός στοχοθετημένου επιπέδου καθορισμένων μέσων διάσωσης με ίδια μέσα, με παράλληλη διατήρηση του γενικού πεδίου εφαρμογής της διάσωσης με ίδια μέσα. Επιπλέον, η ΕΚΤ σκοπεύει να συμβάλει στην περαιτέρω ανάλυση των πρακτικών επιπτώσεων της διάσωσης με ίδια μέσα ως εργαλείου εξυγίανσης, μεταξύ άλλων και ως προς το εφικτό της ταχείας εκτέλεσης, τη δυνατότητα τήρησης της χρονικής προτεραιότητας («seniority waterfall») στην απορρόφηση των ζημιών, τους μηχανισμούς μετατροπής ή απομείωσης ([7]), καθώς και τον πιθανό αντίκτυπο στις αγορές παραγώγων προϊόντων. Στο πλαίσιο αυτό, ο σχεδιασμός της διάσωσης με ίδια μέσα και ο σχεδιασμός της μεταβατικής τράπεζας θα πρέπει να αναλύονται παράλληλα, λόγω της ικανότητας του τελευταίου εργαλείου να οδηγήσει, σε μεγάλο βαθμός, στο ίδιο αποτέλεσμα με εκείνο που επιτυγχάνεται με το πρώτο.

6.2. Η ΕΚΤ θεωρεί ότι τα μέτρα εξυγίανσης θα πρέπει να λαμβάνονται όταν οι περιστάσεις δικαιολογούν τη λήψη τους και να συνοδεύονται από όρους κατάλληλους για τον περιορισμό του ηθικού κινδύνου ([8]). Όπως σημειώθηκε παραπάνω, τα ιδρύματα που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύουν να πτωχεύσουν θα

([1]) Βλ. άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο β) της προτεινόμενης οδηγίας.
([2]) Βλ. προτεινόμενη τροποποίηση 5.
([3]) Βλ. άρθρα 16 έως 22 της προτεινόμενης οδηγίας.
([4]) Η προϋπόθεση της επί ίσοις όροις διενέργειας των ενδοομιλικών συναλλαγών αποτελεί βασική αρχή των εταιρικών νομοθεσιών όλων περίπου των κρατών μελών, εκτός της Ισπανίας. Βλ. την έκθεση του νόμου DBB στην DG Markt του 2008 σχετικά με τους νομικούς περιορισμούς στις ενδοομιλικές μεταβιβάσεις, που επισήμανε αυτόν τον κίνδυνο.
([5]) Βλ. τα βασικά χαρακτηριστικά για αποτελεσματικά καθεστώτα εξυγίανσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων («Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions»), Οκτώβριος 2011, διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (http://www.financialstabilityboard.org).
([6]) Βλ. άρθρο 115 παράγραφος 1, τρίτη παράγραφος της προτεινόμενης οδηγίας.
([7]) Βλ. τη συμβολή του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) στη δημόσια διαβούλευση της Επιτροπής για τις λεπτομέρειες τεχνικού χαρακτήρα ενός πιθανού πλαισίου της ΕΕ για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών, σ. 4.
([8]) Βλ. τη συμβολή του ΕΣΚΤ στη δημόσια διαβούλευση της Επιτροπής για τις λεπτομέρειες τεχνικού χαρακτήρα ενός πιθανού πλαισίου της ΕΕ για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών, Μάιος 2011, σ. 5.

πρέπει κατ' αρχήν να εκκαθαρίζονται σύμφωνα με τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας και, όποτε κρίνεται αναγκαίο, με χρήση των εργαλείων εξυγίανσης. Ενόψει τούτου, οι εξουσίες διάσωσης με ίδια μέσα, ως εργαλείο εξυγίανσης, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται πρωτίστως για την εξυγίανση των ιδρυμάτων που έχουν φτάσει σε σημείο μη βιωσιμότητας. Η ΕΚΤ θεωρεί ότι η πιθανότητα για ένα ίδρυμα που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει να εξακολουθήσει, κατόπιν της διάσωσής του με ίδια μέσα, να αποτελεί λειτουργούσα επιχείρηση ([1]) θα πρέπει να εξετάζεται σε εξαιρετικές και δικαιολογημένες περιπτώσεις.

Η ΕΚΤ υποστηρίζει πάντοτε τη συνδυαστική εφαρμογή του εργαλείου της διάσωσης με ίδια μέσα με την αντικατάσταση της διοίκησης και την επακόλουθη αναδιάρθρωση του ιδρύματος και των δραστηριοτήτων του, κατά τρόπο ώστε να αντιμετωπίζονται επιτυχώς τα αίτια της πτώχευσής του ([2]).

6.3. Η προτεινόμενη οδηγία προβλέπει ότι η Ευρωπαϊκής Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ) υποβάλλει έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της απαίτησης επί των ιδρυμάτων να διατηρούν συνολικό ποσό ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων εκφρασμένο ως ποσοστό των συνολικών υποχρεώσεων του ιδρύματος ([3]). Η ΕΚΤ συνιστά τη συνέχιση των εργασιών προκειμένου να αξιολογηθεί αν η διάσωση με ίδια μέσα ως ελάχιστη απαίτηση θα πρέπει να εκφράζεται ως ποσοστό των συνολικών υποχρεώσεων ή ως ποσοστό των σταθμισμένων βάσει κινδύνου στοιχείων ενεργητικού. Η τελευταία περίπτωση έχει το πλεονέκτημα ότι λαμβάνει υπόψη την επικινδυνότητα των στοιχείων ενεργητικού του ιδρύματος. Η ΕΚΤ συνιστά να διενεργεί η ΕΑΤ την εν λόγω αξιολόγηση. Συνιστά περαιτέρω να υποβάλλει η ΕΑΤ στην Επιτροπή αξιολόγηση σχετικά με τον αντίκτυπο της εν λόγω απαίτησης στα ιδρύματα και σχετικά με το κατά πόσο θα μπορούσε να αποβεί επωφελής η θέσπιση απαίτησης που θα απαγορεύει ή θα περιορίζει τη διακράτηση των επιλέξιμων μέσων της διάσωσης με ίδια μέσα εντός του τραπεζικού τομέα.

6.4. Η προτεινόμενη οδηγία προβλέπει ότι πριν από την ανάληψη δράσης εξυγίανσης οι αρχές εξυγίανσης ασκούν την εξουσία απομείωσης ([4]). Συνεπώς, η απομείωση των κεφαλαιακών μέσων συνιστά εξουσία εξυγίανσης ([5]), που φαίνεται να εφαρμόζεται πριν από τη θέση ενός ιδρύματος υπό εξυγίανση. Η ΕΚΤ υποστηρίζει την εξουσία των αρχών να απομειώνουν τα κεφαλαιακά μέσα πριν από τη θέση υπό εξυγίανση. Εν όψει της ανακεφαλαιοποίησης των ιδρυμάτων και προς αποφυγή αμφιβολιών, η ΕΚΤ συνιστά τούτο να καταστεί σαφές στην προτεινόμενη οδηγία,. Μια περιπτωσιολογική μελέτη και προσομοίωση της εφαρμογής του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα από την Επιτροπή θα ήταν επίσης επιθυμητή προκειμένου να αποσαφηνιστούν οι αλληλεξαρτήσεις των διαφόρων σταδίων της διαδικασίας διάσωσης με ίδια μέσα.

7. **Χρηματοδότηση της εξυγίανσης και μέγεθος στόχου των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων**

7.1. Ένα κατάλληλο πλαίσιο εξυγίανσης θα πρέπει να διασφαλίζει ότι τη δαπάνη της εξυγίανσης αναλαμβάνουν πρωτίστως οι μέτοχοι και οι πιστωτές ενός ευρισκόμενου υπό εκκαθάριση ιδρύματος και ο ευρύς ιδιωτικός τομέας. Επομένως, η ΕΚΤ επικροτεί ότι τα εργαλεία και οι εξουσίες εξυγίανσης διευκολύνουν τις αρχές να κατανέμουν το βάρος της χρηματοδότησης της εξυγίανσης στους μετόχους και τους πιστωτές. Περαιτέρω, η προτεινόμενη οδηγία προβλέπει δύο πρόσθετες πηγές χρηματοδότησης της εξυγίανσης: τις εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις και τις συνεισφορές στο σύστημα εγγύησης των καταθέσεων (ΣΕΚ) ([6]).

7.2. Ενώ αναγνωρίζει το όφελος από τις πρόσθετες πηγές χρηματοδότησης της εξυγίανσης, η ΕΚΤ θεωρεί ότι η φιλόδοξη πρόταση να συγκροτηθεί ένα ευρωπαϊκό σύστημα χρηματοδοτικών ρυθμίσεων δεν θα επιλύσει σημαντικά ζητήματα διασυνοριακής εξυγίανσης, όπως ο συντονισμός και η κατανομή των βαρών. Την παράλληλη ύπαρξη 27 εθνικών ρυθμίσεων ελεγχόμενων από τις οικείες εθνικές αρχές περιπλέκει περαιτέρω το προτεινόμενο σύστημα δανεισμού που στερείται σαφήνειας σε σημαντικές λεπτομέρειές του, όπως τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των δανειστών και των δανειοληπτών.

([1]) Ο όρος λειτουργούσα επιχείρηση χρησιμοποιείται για να περιγράψει την κατάσταση κατά την οποία ένα ίδρυμα εξακολουθεί να λειτουργεί, ενώ βρίσκεται σε εξυγίανση, χωρίς προοπτική εκκαθάρισης στο άμεσο μέλλον. Αντιδιαστέλλεται προς την έννοια της μη λειτουργούσας επιχείρησης, στην περίπτωση της οποίας οι κύριες τραπεζικές λειτουργίες διατηρούνται αλλά σε νομική οντότητα διαφορετική από εκείνη που τέθηκε σε εξυγίανση και ήδη εκκαθαρίζεται.
([2]) Βλ. αιτιολογική σκέψη 46 της προτεινόμενης οδηγίας.
([3]) Βλ. άρθρο 39 παράγραφος 6 της προτεινόμενης οδηγίας.
([4]) Βλ. άρθρο 51 παράγραφος 1 της προτεινόμενης οδηγίας.
([5]) Βλ. άρθρο 56 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) της προτεινόμενης οδηγίας.
([6]) Άρθρο 96. Στο μέτρο που οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις θα δανείζονται και από την κεντρική τράπεζα, αυτό θα ισοδυναμούσε με νομισματική χρηματοδότηση. Βλ. σχετικά παράγραφο 3.4 και τροποποίηση 29.

8. **Η χρήση των συστημάτων εγγύησης στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης**

8.1. Η προτεινόμενη οδηγία προβλέπει ότι το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων (ΣΕΚ) στο οποίο συμμετέχει το ίδρυμα ευθύνεται μέχρι του ύψους του ποσού των ζημιών τις οποίες θα είχε την υποχρέωση να αναλάβει υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας ([1]). Η μεταχείριση των καλυπτόμενων καταθέσεων κατά τη μεταβίβασή τους στη μεταβατική τράπεζα μπορεί να έχει σημαντική επίπτωση στη συμμετοχή του ΣΕΚ. Ο βαθμός στον οποίο ένα ΣΕΚ συμμετέχει στα μέτρα εξυγίανσης θα επηρεάσει, με αμετάβλητα τα λοιπά δεδομένα, το επίπεδο της απαιτούμενης χρηματοδότησης από τις άλλες δύο διαθέσιμες πηγές — τις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις και τους μη εξασφαλισμένους πιστωτές. Η εν λόγω αβεβαιότητα μεταξύ των πιστωτών μπορεί να αυξήσει τον κίνδυνο για προληπτικές αποσύρσεις από πιστωτές, πελάτες και λοιπούς αντισυμβαλλομένους, η υλοποίηση του οποίου θα υπονόμευε τον κύριο σκοπό του καθεστώτος.

8.2. Η προτεινόμενη οδηγία δίνει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να προβλέπουν τη χρήση των διαθέσιμων χρηματοπιστωτικών μέσων ενός ΣΕΚ εγκατεστημένου στο έδαφός τους για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης ([2]). Ενώ η ΕΚΤ υποστηρίζει αυτή τη ρύθμιση που επιτρέπει συνέργειες ανάμεσα στα ΣΕΚ και στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης, θεωρεί ότι είναι ύψιστης σημασίας αυτή να μην θέτει κατ' οιονδήποτε τρόπο σε κίνδυνο τον πυρήνα της λειτουργίας των ΣΕΚ για την προστασία των ασφαλισμένων καταθέσεων. Η ΕΚΤ επικροτεί το γεγονός ότι η προτεινόμενη οδηγία παρέχει προτεραιότητα στην ικανοποίηση των καταθετών που καλύπτονται από το ΣΕΚ, όταν αυτό καλείται να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα χρηματοδοτικά του μέσα για να χρηματοδοτήσει την εξυγίανση και, ταυτόχρονα, τη συνήθη λειτουργία της ικανοποίησης των ασφαλισμένων καταθετών, τα δε διαθέσιμα μέσα δεν επαρκούν για την ικανοποίηση όλων αυτών των αιτημάτων ([3]).

Ενόψει τούτου η ΕΚΤ κρίνει ότι η ασφάλεια δικαίου επιτυγχάνεται με το σαφή καθορισμό του ρόλου του ΣΕΚ στη χρηματοδότηση της εξυγίανσης, ανεξάρτητα από το εργαλείο εξυγίανσης που επιλέγεται και τον τρόπο εφαρμογής των μέτρων.

Η προτεινόμενη οδηγία απαιτεί από τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν, σύμφωνα με το οικείο εθνικό δίκαιο που διέπει τη συνήθη διαδικασία αφερεγγυότητας, ότι τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων κατατάσσονται στην ίδια τάξη (pari passu) με μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις χωρίς προνόμια. ([4]) Η προσέγγιση αυτή δεν φαίνεται να συνάδει με την παροχή στα κράτη μέλη της δυνατότητας θέσπισης προνομιακής κατάταξης των απαιτήσεων από καταθέσεις καλυπτόμενες από το ΣΕΚ. Ήδη, έξι κράτη μέλη, ήτοι η Βουλγαρία ([5]), η Ελλάδα ([6]), η Λετονία ([7]), η Ουγγαρία ([8]), η Πορτογαλία ([9]) και η Ρουμανία ([10]), προβλέπουν προνομιακή κατάταξη των απαιτήσεων στις οποίες το ΣΕΚ υποκαθίσταται αφού καταβάλει τα ποσά που αντιστοιχούν στις καλυπτόμενες καταθέσεις, συμβάλλοντας περαιτέρω με τον τρόπο αυτόν στη διασφάλιση της συνεχούς επάρκειας της χρηματοδότησης του ΣΕΚ.

Οι απόψεις σχετικά με τον αντίκτυπο της χορήγησης προνομιακής κατάταξης διαφοροποιούνται σε μεγάλο βαθμό, καθώς θεωρείται ότι η προνομιακή κατάταξη των καταθετών μπορεί να έχει επιπτώσεις στις δαπάνες χρηματοδότησης που είναι διαθέσιμες στις τράπεζες και ότι άλλοι πιστωτές θα καταβάλουν μεγαλύτερες προσπάθειες προς εξασφάλιση των απαιτήσεών τους. Από την άλλη πλευρά, η ανησυχία αυτή θα μετριαζόταν στο βαθμό που οι προνομιακές απαιτήσεις αφορούν μόνο τις εγγυημένες καταθέσεις. Επιπλέον, ένα

([1]) Βλ. άρθρο 99 παράγραφος 1 της προτεινόμενης οδηγίας.
([2]) Βλ. άρθρο 99 παράγραφος 5 της προτεινόμενης οδηγίας.
([3]) Άρθρο 99 παράγραφος 8 της προτεινόμενης οδηγίας.
([4]) Βλ. άρθρο 99 παράγραφος 2 της προτεινόμενης οδηγίας.
([5]) Καθεστώς προνομιακού πιστωτή καθιερώθηκε για τα ΣΕΚ από το άρθρο 94 παράγραφος 1 του νόμου για την αφερεγγυότητα των τραπεζών (*Darjaven vestnik* αριθ. 92, 27.9.2002).
([6]) Καθεστώς προνομιακού πιστωτή καθιερώθηκε από το άρθρο 4 παράγραφος 16 του νόμου 3746/2009 για τη μεταφορά της οδηγίας 2005/14/ΕΚ για την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και της οδηγίας 2005/68/ΕΚ σχετικά με τις αντασφαλίσεις και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ Α 27, 16.2.2009). Το άρθρο 13α παράγραφος 4 καθιερώνει την κατάσταση του ΣΕΚ.
([7]) Νόμος της 5ης Οκτωβρίου 1995 για τα πιστωτικά ιδρύματα (LV 163(446), 24.10.1995). Το άρθρο 192 παράγραφος 1 εισήγαγε προνομιακή κατάταξη για τους καταθέτες με εγγύηση στις 21 Μαΐου 1998.
([8]) Νόμος CXII του 1996 για τα πιστωτικά ιδρύματα και τις χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις (*Magyar Közlöny* 1996/109, 12.12.1996), και ειδικότερα κεφάλαιο XV για τις λεπτομέρειες του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων. Το προνομιακό καθεστώς όλων, και όχι μόνο των εγγυημένων, απαιτήσεων των καταθέσεων καθιερώθηκε με το άρθρο 183 παράγραφος 1 του νόμου.
([9]) Βλ. άρθρο 166-Α της ενοποιημένης έκδοσης του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 298/92 της 31ης Δεκεμβρίου 1992 για το νομικό πλαίσιο των πιστωτικών ιδρυμάτων και των χρηματοπιστωτικών επιχειρήσεων (D.R. αριθ. 30, I, 10.2.2012).
([10]) Κυβερνητική διάταξη αριθ. 10/2004 για τις διαδικασίες δικαστικής εξυγίανσης και πτώχευσης των πιστωτικών ιδρυμάτων, όπως τροποποιήθηκε περαιτέρω και συμπληρώθηκε, συγκεκριμένα από το άρθρο 38, παραχωρεί προνομιακό δικαίωμα, μετά την τακτοποίηση των εξόδων της διαδικασίας της πτώχευσης, σε απαιτήσεις που προέρχονται από εγγυημένες καταθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων των ΣΕΚ που προέρχονται από εξοφλήσεις προς τους καταθέτες με εγγύηση (*Monitorul Oficial al României*, Μέρος πρώτο, αριθ. 84, 30.1.2004).

νομικό καθεστώς που καθιερώνει την προνομιακή κατάταξη των ενέγγυων καταθετών αναμένεται ότι θα διευκολύνει τη χρήση των μέτρων εξυγίανσης που προβλέπονται στην προτεινόμενη οδηγία (π.χ. το εργαλείο της πώλησης δραστηριοτήτων, το εργαλείο του μεταβατικού ιδρύματος). Και από την οπτική της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας υποστηρίζεται η προνομιακή απαίτηση από καλυπτόμενες καταθέσεις, καθώς μειώνει τους κινδύνους μαζικής απόσυρσης των καταθέσεων, πιθανών ζημιών των ασφαλισμένων καταθετών σε περίπτωση εκκαθάρισης και την υπερβολική εξάντληση των πόρων των ΣΕΚ ([1]).

9. **Γνωστοποίηση υλικού θέσης σε πώληση**

Η προτεινόμενη οδηγία προβλέπει ότι κάθε γνωστοποίηση στο κοινό της θέσης σε πώληση ιδρύματος τελούντος υπό εξυγίανση, το οποίο προβαίνει σε πώληση μέρους ή του συνόλου των δραστηριοτήτων του δυνάμει του εργαλείου της πώλησης δραστηριοτήτων, μπορεί να καθυστερήσει ([2]). Η ΕΚΤ θεωρεί ότι και η γνωστοποίηση πληροφοριών που επηρεάζουν την τιμή εισηγμένων προς διαπραγμάτευση χρηματοπιστωτικών μέσων ενδεχομένως να πρέπει να καθυστερήσει κατά τη διάρκεια της εφαρμογής άλλων εργαλείων εξυγίανσης. Οι σχετικές διατάξεις της προτεινόμενης οδηγίας ([3]) θα πρέπει να αναχθούν σε γενικό κανόνα κατά τη διάρκεια της εφαρμογής οποιουδήποτε εργαλείου εξυγίανσης, όταν το συμφέρον του ιδρύματος μπορεί να δικαιολογήσει καθυστέρηση στη γνωστοποίηση πληροφοριών που επηρεάζουν την τιμή.

10. **Περαιτέρω εναρμόνιση των κανόνων ανάκαμψης και εξυγίανσης**

10.1. Η ΕΚΤ υποστηρίζει την ανάπτυξη ενός πλαισίου ανάκαμψης και εξυγίανσης και για μη τραπεζικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα συστημικής σημασίας, όπως ασφαλιστικές εταιρείες και υποδομές των αγορών ([4]). Εν προκειμένω ο συντονισμός θα πρέπει να γίνει με βάση διεθνείς πρωτοβουλίες.

10.2. Οι προσπάθειες περαιτέρω ελάχιστης εναρμόνισης των νομοθεσιών περί αφερεγγυότητας στα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεχιστούν. Οι ισχύουσες διαφοροποιήσεις στις νομοθεσίες περί αφερεγγυότητας, π.χ. όσον αφορά την κατάταξη των αξιώσεων των πιστωτών, έχουν σημαντική επίπτωση στην εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης και συγκεκριμένα στη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων που διακρατούν φορείς εξυγίανσης.

Φρανκφούρτη, 29 Νοεμβρίου 2012.

Ο Πρόεδρος της ΕΚΤ
Mario DRAGHI

([1]) Βλ. γνώμη της ΕΚΤ CON/2011/83.
([2]) Βλ. άρθρο 33 παράγραφος 2 της προτεινόμενης οδηγίας.
([3]) Βλ. άρθρο 12 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2003 για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς) (ΕΕ L 96 της 12.4.2003, σ. 16).
([4]) Βλ. σχετικά τη διαβούλευση της Επιτροπής για ένα πιθανό πλαίσιο ανάκαμψης και εξυγίανσης για χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εκτός τραπεζών της 5ης Οκτωβρίου 2012. Διαθέσιμη στον δικτυακό τόπο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/consultation-document_en.pdf).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προτάσεις διατύπωσης

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ([1])
Τροποποίηση 1	
Αιτιολογική σκέψη 21	
«Τα σχέδια ανάκαμψης και εξυγίανσης δεν θα πρέπει να θεωρούν δεδομένη την πρόσβαση σε έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη ούτε να εκθέτουν τους φορολογουμένους σε κινδύνους ζημίας. Η πρόσβαση σε ταμειακές διευκολύνσεις που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες, συμπεριλαμβανομένης της επείγουσας παροχής ρευστότητας, δεν θα πρέπει να θεωρείται έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, υπό την προϋπόθεση ότι το ίδρυμα είναι φερέγγυο κατά τη στιγμή της παροχής ρευστότητας και ότι αυτή η παροχή ρευστότητας δεν αποτελεί μέρος ευρύτερης δέσμης ενισχύσεων· ότι η διευκόλυνση καλύπτεται πλήρως από εξασφαλίσεις στις οποίες εφαρμόζονται περικοπές αποτίμησης (haircuts), σε συνάρτηση με την ποιότητα και την αγοραία αξία τους, ότι η κεντρική τράπεζα χρεώνει τον δικαιούχο με ορισμένο επιτόκιο ως ποινή· και ότι το μέτρο λαμβάνεται με πρωτοβουλία της ίδιας της κεντρικής τράπεζας, και ιδίως δεν υποστηρίζεται με καμία αντεγγύηση από το κράτος.»	«Τα σχέδια ανάκαμψης και εξυγίανσης δεν θα πρέπει να θεωρούν δεδομένη την πρόσβαση σε έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, να εκθέτουν τους φορολογουμένους σε κινδύνους ζημίας, **ούτε να θεωρούν δεδομένη την** πρόσβαση σε ~~ταμειακές διευκολύνσεις που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες, συμπεριλαμβανομένης της επείγουσας παροχής ρευστότητας~~ **ρευστότητα από κεντρική τράπεζα** ~~δεν θα πρέπει να θεωρείται έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, υπό την προϋπόθεση ότι το ίδρυμα είναι φερέγγυο κατά τη στιγμή της παροχής ρευστότητας και ότι αυτή η παροχή ρευστότητας δεν αποτελεί μέρος ευρύτερης δέσμης ενισχύσεων· ότι η διευκόλυνση καλύπτεται πλήρως από εξασφαλίσεις στις οποίες εφαρμόζονται περικοπές αποτίμησης (haircuts), σε συνάρτηση με την ποιότητα και την αγοραία αξία τους, ότι η κεντρική τράπεζα χρεώνει τον δικαιούχο με ορισμένο επιτόκιο ως ποινή· και ότι το μέτρο λαμβάνεται με πρωτοβουλία της ίδιας της κεντρικής τράπεζας, και ιδίως δεν υποστηρίζεται με καμία αντεγγύηση από το κράτος~~.»
Αιτιολογία	
Οι κεντρικές τράπεζες παρέχουν ρευστότητα σε αποδεκτούς αντισυμβαλλόμενους που συμμετέχουν στο TARGET2 ή σε πράξεις νομισματικής πολιτικής ([2]) με σκοπό την ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών και της νομισματικής πολιτικής. Επιπλέον, οι κεντρικές τράπεζες μπορούν να παρέχουν ρευστότητα σε εξαιρετικές περιπτώσεις και κατά περίπτωση σε ιδρύματα μη διαθέτοντα προσωρινώς ρευστότητα αλλά φερέγγυα ([3]). Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης είναι να εξασφαλίσει ότι τα σχέδια ανάκαμψης και εξυγίανσης δεν θεωρούν δεδομένη τη διαθεσιμότητα της στήριξης ρευστότητας από κεντρική τράπεζα. Οι κεντρικές τράπεζες αποφασίζουν ανεξάρτητα με πλήρη διακριτική ευχέρεια για την παροχή ρευστότητας κεντρικής τράπεζας προς φερέγγυα πιστωτικά ιδρύματα εντός των ορίων που θέτει η απαγόρευση της νομισματικής χρηματοδότησης στη Συνθήκη ([4]).	
Τροποποίηση 2	
Αιτιολογική σκέψη 24	
«Το πλαίσιο εξυγίανσης θα πρέπει να προβλέπει έγκαιρη έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης, πριν ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα καταστεί αφερέγγυο σε επίπεδο ισολογισμού και πριν εξαντληθεί όλο το μετοχικό της κεφάλαιο. Η εξυγίανση θα πρέπει να αρχίζει όταν η επιχείρηση δεν είναι πλέον βιώσιμη ή κινδυνεύει να μην είναι πλέον βιώσιμη, και τα άλλα μέτρα έχουν αποδειχθεί ανεπαρκή για την αποφυγή της χρεωκοπίας. Το γεγονός αυτό καθαυτό ότι ένα ίδρυμα δεν πληροί τις απαιτήσεις της άδειας λειτουργίας δεν θα πρέπει να δικαιολογεί την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης, ιδίως εάν το ίδρυμα είναι ακόμη ή πιθανόν να είναι βιώσιμο. Ένα ίδρυμα θα πρέπει να θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή ότι κινδυνεύει να πτωχεύσει, όταν παραβιάζει ή πρόκειται να παραβιάσει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις, από τις οποίες εξαρτάται η διατήρηση της άδειας λειτουργίας, διότι έχει υποστεί ή πιθανόν να υποστεί ζημίες οι οποίες πρόκειται να εξαντλήσουν όλα ή ουσιαστικά όλα τα ίδια κεφάλαιά του, όταν τα περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος υπολείπονται ή πρόκειται να υπολείπονται των υποχρεώσεών του, όταν το ίδρυμα δεν είναι σε θέση ή πρόκειται να μην είναι σε θέση να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του όταν καθίστανται απαιτητές, ή όταν το ίδρυμα επιζητεί έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη. Η ανάγκη για επείγουσα στήριξη της ρευστότητας από μια κεντρική τράπεζα δεν θα	«Το πλαίσιο εξυγίανσης θα πρέπει να προβλέπει έγκαιρη έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης, πριν ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα καταστεί αφερέγγυο σε επίπεδο ισολογισμού και πριν εξαντληθεί όλο το μετοχικό της κεφάλαιο. Η εξυγίανση θα πρέπει να αρχίζει όταν η επιχείρηση δεν είναι πλέον βιώσιμη ή κινδυνεύει να μην είναι πλέον βιώσιμη, και τα άλλα μέτρα έχουν αποδειχθεί ανεπαρκή για την αποφυγή της χρεωκοπίας. Το γεγονός αυτό καθαυτό ότι ένα ίδρυμα δεν πληροί τις απαιτήσεις της άδειας λειτουργίας δεν θα πρέπει να δικαιολογεί την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης, ιδίως εάν το ίδρυμα είναι ακόμη ή πιθανόν να είναι βιώσιμο. Ένα ίδρυμα θα πρέπει να θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή ότι κινδυνεύει να πτωχεύσει, όταν παραβιάζει ή πρόκειται να παραβιάσει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις, από τις οποίες εξαρτάται η διατήρηση της άδειας λειτουργίας, διότι έχει υποστεί ή πιθανόν να υποστεί ζημίες οι οποίες πρόκειται να εξαντλήσουν όλα ή ουσιαστικά όλα τα ίδια κεφάλαιά του, όταν τα περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος υπολείπονται ή πρόκειται να υπολείπονται των υποχρεώσεών του, όταν το ίδρυμα δεν είναι σε θέση ή πρόκειται να μην είναι σε θέση να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του όταν καθίστανται απαιτητές. ~~ή όταν το ίδρυμα επιζητεί έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη. Η ανάγκη για επείγουσα στήριξη της ρευστότητας από μια~~

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ([1])
πρέπει να αποτελεί καθαυτό προϋπόθεση που καταδεικνύει επαρκώς ότι ένα ίδρυμα αδυνατεί ή δεν θα είναι σε θέση, στο εγγύς μέλλον, να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του όταν καθίστανται απαιτητές. Προκειμένου να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως σε περίπτωση συστημικής έλλειψης ρευστότητας, οι κρατικές εγγυήσεις σε ταμειακές διευκολύνσεις που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες ή οι κρατικές εγγυήσεις για νεοεκδοθείσες υποχρεώσεις δεν θα πρέπει να ενεργοποιούν το πλαίσιο εξυγίανσης, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα, τα κρατικά εγγυοδοτικά μέτρα θα πρέπει να εγκρίνονται βάσει του πλαισίου σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις και θα πρέπει να μην αποτελούν μέρος ευρύτερης δέσμης ενισχύσεων, η δε χρήση των εγγυοδοτικών μέτρων θα πρέπει να είναι αυστηρά περιορισμένη χρονικά. Και στις δύο περιπτώσεις, η τράπεζα χρειάζεται να είναι φερέγγυα.»	~~κεντρική τράπεζα δεν θα πρέπει να αποτελεί καθαυτό προϋπόθεση που καταδεικνύει επαρκώς ότι ένα ίδρυμα αδυνατεί ή δεν θα είναι σε θέση, στο εγγύς μέλλον, να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του όταν καθίστανται απαιτητές. Προκειμένου να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως σε περίπτωση συστημικής έλλειψης ρευστότητας, οι κρατικές εγγυήσεις σε ταμειακές διευκολύνσεις που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες ή οι κρατικές εγγυήσεις για νεοεκδοθείσες υποχρεώσεις δεν θα πρέπει να ενεργοποιούν το πλαίσιο εξυγίανσης, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα, τα κρατικά εγγυοδοτικά μέτρα θα πρέπει να εγκρίνονται βάσει του πλαισίου σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις και θα πρέπει να μην αποτελούν μέρος ευρύτερης δέσμης ενισχύσεων, η δε χρήση των εγγυοδοτικών μέτρων θα πρέπει να είναι αυστηρά περιορισμένη χρονικά. Και στις δύο περιπτώσεις, η τράπεζα χρειάζεται να είναι φερέγγυα.~~»

Αιτιολογία

Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης είναι να καταστεί σαφές ότι ο προσδιορισμός των περιστάσεων στις οποίες ένα ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης θα πρέπει να βασίζεται σε αξιολόγηση της προληπτικής κατάστασης του ιδρύματος από τις αρμόδιες αρχές. Η αξιολόγηση της ανάγκης για κρατική ενίσχυση θα ενέπλεκε τις αρχές ανταγωνισμού. Βλ. επίσης την αιτιολογία στην τροποποίηση 10.

Τροποποίηση 3

Άρθρο 2

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:	«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
1) "εξυγίανση": η εξυγίανση ενός ιδρύματος με σκοπό να διασφαλιστεί η συνέχιση των ουσιαστικών λειτουργιών του, να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα και να αποκατασταθεί η βιωσιμότητα του συνόλου ή μερών ενός ιδρύματος·	1) "εξυγίανση": η εξυγίανση ενός ιδρύματος με σκοπό να διασφαλιστεί η συνέχιση των ουσιαστικών λειτουργιών του, να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα και να αποκατασταθεί η βιωσιμότητα του **εν λόγω ιδρύματος εν μέρει ή, κατ' εξαίρεση και σε δικαιολογημένες περιπτώσεις, στο σύνολό του** ~~συνόλου ή μερών ενός ιδρύματος~~·
[…]»	[…]
	(84) "εθνική εντεταλμένη αρχή": αρχή που ορίζεται με την έννοια των σχετικών πράξεων του δικαίου της Ένωσης.»

Αιτιολογία

Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης είναι να υπογραμμίσει ότι τα ιδρύματα που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή τα μη βιώσιμα ιδρύματα θα πρέπει κατ' αρχήν να εκκαθαρίζονται με τις συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Αν θεωρηθεί αναγκαίο, θα πρέπει να εξυγιαίνονται με τη χρήση εργαλείων εξυγίανσης και μόνο ως έσχατη λύση να αναδιαρθρώνονται ως λειτουργούσες επιχειρήσεις. Η ΕΚΤ τονίζει τη σημασία της απαίτησης κατά την οποία η αναδιάρθρωση ιδρύματος ως λειτουργούσας επιχείρησης θα πρέπει να συνοδεύεται πάντα από μέτρα συγκράτησης του ηθικού κινδύνου. Για παράδειγμα οι μέτοχοι και οι μη εξασφαλισμένοι πιστωτές θα πρέπει να υφίστανται ζημίες και η διοίκηση να αντικαθίσταται, ώστε να επιτυγχάνεται εναρμόνιση με τον κύριο στόχο πολιτικής ([5]). Όταν δεν επαρκούν τα σχετικά κεφάλαια, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις. Η ΕΚΤ τονίζει ότι η διαφανής χρηματοδότηση είναι ένα από τα κύρια ζητήματα που επηρεάζουν τη νομιμότητα και την ευθύνη στη χρήση δημόσιων πόρων, η διαφύλαξη των οποίων ενδιαφέρει το Ευρωσύστημα. Η ΕΚΤ τονίζει ότι οι κεντρικές τράπεζες δεν επιτρέπεται να χρηματοδοτούν τις εν λόγω ρυθμίσεις, σύμφωνα με την απαγόρευση νομισματικής χρηματοδότησης ([6]).

Ο όρος «εθνική εντεταλμένη αρχή» χρησιμοποιείται στην προτεινόμενη τροποποίηση 5 και ως εκ τούτου χρειάζεται να οριστεί.

Τροποποίηση 4

Άρθρο 3 παράγραφος 5α (νέα)

Δεν υπάρχει κείμενο	«**Όταν η αρχή εξυγίανσης που ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν είναι η κεντρική τράπεζα, κάθε απόφαση της εν λόγω αρχής κατά την παρούσα οδηγία γνωστοποιείται χωρίς καθυστέρηση στην κεντρική τράπεζα.**»

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη οδηγία προβλέπει ότι οι αρχές εξυγίανσης μπορούν να είναι αρχές αρμόδιες για την εποπτεία για τους σκοπούς των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ, κεντρικές τράπεζες, αρμόδια υπουργεία ή άλλες δημόσιες διοικητικές αρχές ([7]). Οι κεντρικές τράπεζες έχουν μια σαφώς καθορισμένη εντολή χρηματοπιστωτικής σταθερότητας ([8]) που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των σχετικών πληροφοριών στην οικεία κεντρική τράπεζα, αν η αρχή εξυγίανσης είναι μια άλλη δημόσια διοικητική αρχή.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ [1]
Τροποποίηση 5	
Άρθρο 6 παράγραφος 2	
«Οι αρμόδιες αρχές εξετάζουν τα εν λόγω σχέδια και αξιολογούν τον βαθμό στον οποίο κάθε σχέδιο ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 5, καθώς και τα ακόλουθα κριτήρια:»	«Οι αρμόδιες αρχές, **σε διαβούλευση με τις εθνικές εντεταλμένες αρχές**, εξετάζουν τα εν λόγω σχέδια και αξιολογούν τον βαθμό στον οποίο κάθε σχέδιο ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 5, καθώς και τα ακόλουθα κριτήρια:»

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη οδηγία προβλέπει την εξέταση των σχεδίων ανάκαμψης από τις αρμόδιες αρχές προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική τους εφαρμογή σε συνθήκες οικονομικής πίεσης και χωρίς δυσμενείς επιπτώσεις στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, ακόμα και όταν άλλα ιδρύματα εφαρμόζουν σχέδια ανάκαμψης εντός της ίδιας χρονικής περιόδου. Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι έχουν ληφθεί πλήρως υπόψη τέτοιου είδους προβληματισμοί συστημικού χαρακτήρα, οι οικείες εθνικές εντεταλμένες αρχές θα πρέπει να συμμετέχουν όταν δεν ταυτίζονται με τις αρμόδιες αρχές. Βλ. επίσης την προτεινόμενη τροποποίηση 3 για τον ορισμό του εν λόγω όρου.

Τροποποίηση 6	
Άρθρο 9 παράγραφος 2	
«Το σχέδιο εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη μια σειρά σεναρίων, μεταξύ των οποίων και την περίπτωση ότι η πτώχευση ενδέχεται να είναι ιδιάζουσα ή να εμφανίζεται σε μια περίοδο ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που αφορούν το σύνολο του συστήματος. Το σχέδιο εξυγίανσης δεν προβλέπει έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη, εκτός από τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 91.»	«Το σχέδιο εξυγίανσης λαμβάνει υπόψη μια σειρά σεναρίων, μεταξύ των οποίων και την περίπτωση ότι η πτώχευση ενδέχεται να είναι ιδιάζουσα ή να εμφανίζεται σε μια περίοδο ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που αφορούν το σύνολο του συστήματος. Το σχέδιο εξυγίανσης δεν προβλέπει έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη **ή επείγουσα στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα**, εκτός από τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 91.»

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη τροποποίηση υπογραμμίζει ότι οι κεντρικές τράπεζες αποφασίζουν ανεξάρτητα και με πλήρη διακριτική ευχέρεια σχετικά με την παροχή ρευστότητας κεντρικής τράπεζας, προς φερέγγυα πιστωτικά ιδρύματα, συμπεριλαμβανομένης της επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, εντός των ορίων που θέτει η απαγόρευση της νομισματικής χρηματοδότησης ([9]). Βλ. επίσης την αιτιολογία στην τροποποίηση 7.

Τροποποίηση 7	
Άρθρο 13 παράγραφος 1	
«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης, σε διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές, να αξιολογούν τον βαθμό στον οποίο τα ιδρύματα και οι όμιλοι είναι δυνατόν να εξυγιανθούν χωρίς την προϋπόθεση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, εκτός από τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 91. Ένα ίδρυμα ή όμιλος θεωρείται ότι είναι δυνατόν να εξυγιανθεί εάν η αρχή εξυγίανσης κρίνει εφικτό και αξιόπιστο είτε να το/τον εκκαθαρίσει στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας είτε να το/τον εξυγιάνει, εφαρμόζοντας στο ίδρυμα και στον όμιλο τα διάφορα εργαλεία και εξουσίες εξυγίανσης, χωρίς να προκαλούνται σημαντικές δυσμενείς συνέπειες για τα χρηματοπιστωτικά συστήματα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το ίδρυμα, ακόμη και σε περιστάσεις ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που αφορούν το σύνολο του συστήματος, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομία ή τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στο ίδιο ή άλλο	«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης, σε διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές, να αξιολογούν τον βαθμό στον οποίο τα ιδρύματα και οι όμιλοι είναι δυνατόν να εξυγιανθούν χωρίς την προϋπόθεση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης **ή επείγουσα στήριξη της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα**, εκτός από τη χρήση των ρυθμίσεων χρηματοδότησης που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 91. Ένα ίδρυμα ή όμιλος θεωρείται ότι είναι δυνατόν να εξυγιανθεί εάν η αρχή εξυγίανσης κρίνει εφικτό και αξιόπιστο είτε να το/τον εκκαθαρίσει στο πλαίσιο κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας είτε να το/τον εξυγιάνει, εφαρμόζοντας στο ίδρυμα και στον όμιλο τα διάφορα εργαλεία και εξουσίες εξυγίανσης, χωρίς να προκαλούνται σημαντικές δυσμενείς συνέπειες για τα χρηματοπιστωτικά συστήματα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το ίδρυμα, ακόμη και σε περιστάσεις ευρύτερης χρηματοπιστωτικής αστάθειας ή γεγονότων που αφορούν το σύνολο του συστήματος, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομία

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ([1])
κράτος μέλος ή στην Ένωση, και με προοπτική να διασφαλιστεί η συνέχιση των κρίσιμων λειτουργιών που επιτελούνται από το ίδρυμα ή τον όμιλο, είτε διότι αυτές μπορούν να διαχωριστούν εύκολα και εγκαίρως είτε με άλλα μέσα.»	ή τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στο ίδιο ή άλλο κράτος μέλος ή στην Ένωση, και με προοπτική να διασφαλιστεί η συνέχιση των κρίσιμων λειτουργιών που επιτελούνται από το ίδρυμα ή τον όμιλο, είτε διότι αυτές μπορούν να διαχωριστούν εύκολα και εγκαίρως είτε με άλλα μέσα.»

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη τροποποίηση υπογραμμίζει ότι οι κεντρικές τράπεζες αποφασίζουν ανεξάρτητα και με πλήρη διακριτική ευχέρεια σχετικά με την παροχή ρευστότητας κεντρικής τράπεζας προς φερέγγυα πιστωτικά ιδρύματα, συμπεριλαμβανομένης της επείγουσας στήριξης της ρευστότητας, εντός των ορίων που θέτει η απαγόρευση της νομισματικής χρηματοδότησης ([10]). Βλ. επίσης την αιτιολογία στην τροποποίηση 6.

Τροποποίηση 8

Άρθρο 26 παράγραφος 2 στοιχείο ε)

«να προστατευθούν οι καταθέτες που καλύπτονται από την οδηγία 94/19/ΕΚ και οι επενδυτές που καλύπτονται από την οδηγία 97/9/ΕΚ»	«να προστατευθούν οι καταθέτες ~~που καλύπτονται από την οδηγία~~ **όπως ορίζονται στο άρθρο 1 της οδηγίας** 94/19/ΕΚ και οι επενδυτές που καλύπτονται από την οδηγία 97/9/ΕΚ»

Αιτιολογία

Η ΕΚΤ θεωρεί ότι η βάση των καταθετών των πιστωτικών ιδρυμάτων συνιστά πηγή χρηματοδότησης που πρέπει να ενισχυθεί. Για τον σκοπό αυτό, ο στόχος της εξυγίανσης του άρθρου 26 παράγραφος 2 στοιχείο ε) θα πρέπει να επεκταθεί ώστε να καλύπτει όλους τους καταθέτες όπως ορίζονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 94/19/ΕΚ, χωρίς να ισχύει το όριο των 100 000 EUR.

Τροποποίηση 9

Άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο α)

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης έναντι ενός ιδρύματος που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο α) μόνον εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:	«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης έναντι ενός ιδρύματος που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο α) μόνον εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
α) η αρμόδια αρχή ή η αρχή εξυγίανσης διαπιστώνουν ότι το ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης·	α) η αρμόδια αρχή ~~ή η αρχή εξυγίανσης~~ διαπιστώνει ότι το ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης·
β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και άλλες σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικές ενέργειες του ιδιωτικού τομέα ή των αρχών εποπτείας, πλην της ανάληψης μιας δράσης εξυγίανσης έναντι του ιδρύματος, θα αποφευχθεί η πτώχευση του ιδρύματος εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος·	β) έχοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και άλλες σχετικές περιστάσεις, δεν υπάρχει καμία εύλογη προοπτική ότι με εναλλακτικές ενέργειες του ιδιωτικού τομέα ή των αρχών εποπτείας, πλην της ανάληψης μιας δράσης εξυγίανσης έναντι του ιδρύματος, θα αποφευχθεί η πτώχευση του ιδρύματος εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος·
γ) η δράση εξυγίανσης είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με την παράγραφο 3.»	γ) η δράση εξυγίανσης είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με την παράγραφο 3.»

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη οδηγία προβλέπει ότι οι αρχές εξυγίανσης θα αναλάβουν δράση εξυγίανσης εφόσον η αρμόδια αρχή ή η αρχή εξυγίανσης διαπιστώσουν ότι το ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Ένα ίδρυμα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης αν δεν πληροί ορισμένα προληπτικά κριτήρια. Η ΕΚΤ θεωρεί ότι η αρμόδια αρχή και μόνο πρέπει να προβαίνει στην εν λόγω διαπίστωση, λόγω του ρόλου της ως προληπτικής εποπτικής και ρυθμιστικής αρχής. Οι αρμόδιες αρχές βρίσκονται σε καλύτερη θέση να διαπιστώνουν αν συντρέχει κάποια από τις περιστάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 27 παράγραφος 2 της προτεινόμενης οδηγίας· για παράδειγμα, αν το ίδρυμα παραβιάζει τις κεφαλαιακές απαιτήσεις, από τις οποίες εξαρτάται η διατήρηση της άδειας λειτουργίας. Επιπλέον, η παρούσα

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ [1]

τροποποίηση επιδιώκει να διασφαλίσει συνέπεια με το άρθρο 74 παράγραφος 1 της προτεινόμενης οδηγίας, που υποχρεώνει το διοικητικό όργανο ενός ιδρύματος να αποστέλλει κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή όταν κρίνει ότι το ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει.

Τροποποίηση 10

Άρθρο 27 παράγραφος 2

«Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α), ένα ίδρυμα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιστάσεις:	«Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 στοιχείο α), ένα ίδρυμα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιστάσεις:
[…]	[…]
δ) το ίδρυμα επιζητεί έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη εκτός από την περίπτωση που, προκειμένου να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ζητεί κάτι από τα εξής:	~~δ) το ίδρυμα επιζητεί έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη εκτός από την περίπτωση που, προκειμένου να διατηρηθεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ζητεί κάτι από τα εξής:~~
i) κρατική εγγύηση για την κάλυψη ταμειακών διευκολύνσεων που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες, σύμφωνα με τους κανονικούς όρους των τραπεζών (η διευκόλυνση καλύπτεται πλήρως από εξασφαλίσεις στις οποίες εφαρμόζονται περικοπές αποτίμησης (haircuts), σε συνάρτηση με την ποιότητα και την αγοραία αξία τους, και η κεντρική τράπεζα χρεώνει τον δικαιούχο με ορισμένο επιτόκιο ως ποινή)· ή	~~i) κρατική εγγύηση για την κάλυψη ταμειακών διευκολύνσεων που παρέχονται από τις κεντρικές τράπεζες, σύμφωνα με τους κανονικούς όρους των τραπεζών (η διευκόλυνση καλύπτεται πλήρως από εξασφαλίσεις στις οποίες εφαρμόζονται περικοπές αποτίμησης (haircuts), σε συνάρτηση με την ποιότητα και την αγοραία αξία τους, και η κεντρική τράπεζα χρεώνει τον δικαιούχο με ορισμένο επιτόκιο ως ποινή)· ή~~
ii) κρατική εγγύηση για νεοεκδοθείσες υποχρεώσεις προκειμένου να αντιμετωπιστεί σοβαρή διαταραχή στην οικονομία ενός κράτους μέλους.	~~ii) κρατική εγγύηση για νεοεκδοθείσες υποχρεώσεις προκειμένου να αντιμετωπιστεί σοβαρή διαταραχή στην οικονομία ενός κράτους μέλους.~~
Και στις δύο περιπτώσεις που αναφέρονται στα σημεία i) και ii), τα εγγυοδοτικά μέτρα περιορίζονται σε φερέγγυα χρηματοδοτικά ιδρύματα, δεν αποτελούν μέρος ευρύτερης δέσμης ενισχύσεων, χορηγούνται υπό την προϋπόθεση έγκρισης βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, και χρησιμοποιούνται για μέγιστη διάρκεια τριών μηνών.»	~~Και στις δύο περιπτώσεις που αναφέρονται στα σημεία i) και ii), τα εγγυοδοτικά μέτρα περιορίζονται σε φερέγγυα χρηματοδοτικά ιδρύματα, δεν αποτελούν μέρος ευρύτερης δέσμης ενισχύσεων, χορηγούνται υπό την προϋπόθεση έγκρισης βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, και χρησιμοποιούνται για μέγιστη διάρκεια τριών μηνών.~~»

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη οδηγία απαιτεί τα εργαλεία εξυγίανσης να εφαρμόζονται πριν από κάθε συνεισφορά κεφαλαίου από τον δημόσιο τομέα ή ισοδύναμη έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη προς ένα ίδρυμα [11]*. Η ΕΚΤ υποστηρίζει πλήρως αυτή τη ρύθμιση, θεωρεί όμως ότι οι αρμοδιότητες των αρχών που συμμετέχουν θα πρέπει να προσδιορίζονται σαφώς με γνώμονα το συμφέρον της ταχείας και αποτελεσματικής δράσης εξυγίανσης. Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης είναι να καταστεί σαφές ότι ο προσδιορισμός των περιστάσεων στις οποίες ένα ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης θα πρέπει να βασίζεται σε αξιολόγηση από τις αρμόδιες αρχές. Η ΕΚΤ θεωρεί ασαφές το πώς διαπιστώνεται μια ανάγκη για κρατική ενίσχυση. Επιπλέον, η έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη έχει οριστεί ως κρατική ενίσχυση που παρέχεται όχι μόνο προκειμένου αποκατασταθούν η βιωσιμότητα, η ρευστότητα ή η φερεγγυότητα ενός ιδρύματος, αλλά επίσης για να διατηρηθούν η βιωσιμότητα, η ρευστότητα ή η φερεγγυότητά του* [12]*. Η έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη που παρέχεται προκειμένου να διατηρηθεί ένα εύρωστο από χρηματοπιστωτικής άποψης ίδρυμα δεν θα πρέπει να συνιστά από μόνη της περίσταση υπό την οποία το ίδρυμα θα θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης. Περαιτέρω, η ΕΚΤ θεωρεί ότι η διαπίστωση των περιστάσεων στις οποίες ένα ίδρυμα βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης θα πρέπει να βασίζεται αποκλειστικά σε αξιολόγηση της προληπτικής του κατάστασης και δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει αξιολόγηση της ανάγκης για κρατικές ενισχύσεις. Από την άποψη αυτή, η πρόβλεψη ότι ένα ίδρυμα «θεωρείται ότι βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης» όποτε «το ίδρυμα απαιτεί έκτακτη χρηματοπιστωτική στήριξη από τον δημόσιο τομέα», δηλ. κρατική ενίσχυση, δεν θέτει αφ' εαυτής ένα κατάλληλο αντικειμενικό κριτήριο.*

Βλ. επίσης προτεινόμενη τροποποίηση 2.

Τροποποίηση 11

Άρθρο 29

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν πρόκειται να εφαρμόσουν τα εργαλεία εξυγίανσης και να ασκήσουν τις	«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν πρόκειται να εφαρμόσουν τα εργαλεία εξυγίανσης και να ασκήσουν τις

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ [1]
εξουσίες εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης να λαμβάνουν κάθε ενδεδειγμένο μέτρο προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η δράση εξυγίανσης αναλαμβάνεται σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:	εξουσίες εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης να λαμβάνουν κάθε ενδεδειγμένο μέτρο προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η δράση εξυγίανσης αναλαμβάνεται σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:
α) οι μέτοχοι του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν πρώτοι τις ζημίες·	α) οι μέτοχοι του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν πρώτοι τις ζημίες·
β) οι πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν τις ζημίες μετά τους μετόχους, σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεών τους δυνάμει της παρούσας οδηγίας·	β) οι πιστωτές του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν τις ζημίες μετά τους μετόχους, σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας των απαιτήσεών τους δυνάμει της παρούσας οδηγίας·
γ) αντικαθίστανται τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος υπό εξυγίανση·	γ) αντικαθίστανται τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος υπό εξυγίανση·
δ) τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν ζημίες ανάλογες, βάσει του αστικού ή ποινικού δικαίου, με την ατομική ευθύνη που φέρουν για την πτώχευση του ιδρύματος·	δ) τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος υπό εξυγίανση αναλαμβάνουν ζημίες ανάλογες, βάσει του αστικού ή ποινικού δικαίου, με την ατομική ευθύνη που φέρουν για την πτώχευση του ιδρύματος·
ε) πλην αντιθέτου διατάξεως της παρούσας οδηγίας, οι πιστωτές της ιδίας τάξεως τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης·	ε) πλην αντιθέτου διατάξεως της παρούσας οδηγίας, οι πιστωτές της ιδίας τάξεως τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης·
στ) κανένας πιστωτής δεν υφίσταται μεγαλύτερες ζημίες από εκείνες που θα είχε υποστεί εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.	στ) κανένας πιστωτής δεν υφίσταται μεγαλύτερες ζημίες από εκείνες που θα είχε υποστεί εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας·
	ζ) οι απαιτήσεις των καταθετών με εγγυημένες καταθέσεις σύμφωνα με την οδηγία 94/19/ΕΚ προστατεύονται καταλλήλως σε περίπτωση αφερεγγυότητας του πιστωτικού ιδρύματος.
2. Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα είναι οντότητα ενός ομίλου, οι αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν τα εργαλεία εξυγίανσης και ασκούν τις εξουσίες εξυγίανσης κατά τρόπο που ελαχιστοποιεί τις επιπτώσεις στα συνδεδεμένα ιδρύματα και στο σύνολο του ομίλου, ελαχιστοποιεί δε τις δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ένωση, και ιδίως στις χώρες όπου αναπτύσσει δραστηριότητες ο όμιλος.	2. **Προκειμένου να τεθεί σε εφαρμογή η παράγραφος 1 στοιχείο ζ), τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να:**
	i) παρέχεται προνόμιο στις απαιτήσεις των καταθετών με εγγυημένες καταθέσεις κατά την οδηγία 94/19/ΕΚ ώστε να κατατάσσονται προνομιακά έναντι των απαιτήσεων των τακτικών μη εξασφαλισμένων και μη προνομιούχων πιστωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του πιστωτικού ιδρύματος·
	ii) παρέχεται προνομιακή απαίτηση στο σύστημα εγγύησης καταθετών που υποκαθίσταται στα δικαιώματα των καταθετών με εγγυημένες καταθέσεις κατά την οδηγία 94/19/ΕΚ, η οποία αντιστοιχεί στην υψηλότερη τάξη στην κατάταξη έναντι των καταθετών υπό το σημείο i), αλλά μόνο στην έκταση που αφορά σε πληρωμές προς τους καταθέτες μέχρι του ποσού των εγγυημένων δυνάμει του συστήματος καταθέσεών τους.
3. Όταν πρόκειται να εφαρμόσουν τα εργαλεία εξυγίανσης και να ασκήσουν τις εξουσίες εξυγίανσης, τα κράτη μέλη φροντίζουν, ανάλογα με την περίπτωση, να συμμορφώνονται με το πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.»	**3.** Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα είναι οντότητα ενός ομίλου, οι αρχές εξυγίανσης εφαρμόζουν τα εργαλεία εξυγίανσης και ασκούν τις εξουσίες εξυγίανσης κατά τρόπο που ελαχιστοποιεί τις επιπτώσεις στα συνδεδεμένα ιδρύματα και στο σύνολο του ομίλου, ελαχιστοποιεί δε τις δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στην Ένωση, και ιδίως στις χώρες όπου αναπτύσσει δραστηριότητες ο όμιλος.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ [1]
	4. Όταν πρόκειται να εφαρμόσουν τα εργαλεία εξυγίανσης και να ασκήσουν τις εξουσίες εξυγίανσης, τα κράτη μέλη φροντίζουν, ανάλογα με την περίπτωση, να συμμορφώνονται με το πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις.»

Αιτιολογία

Ήδη, έξι κράτη μέλη, ήτοι η Βουλγαρία [13], η Ελλάδα [14], η Λετονία [15], η Ουγγαρία [16], η Πορτογαλία [17] και η Ρουμανία [18], παρέχουν προνομιακή κατάταξη των απαιτήσεων στις οποίες το ΣΕΚ υποκαθίσταται αφού καταβάλει τα ποσά που αντιστοιχούν στις καλυπτόμενες καταθέσεις, συμβάλλοντας περαιτέρω με τον τρόπο αυτόν στη διασφάλιση της συνεχούς επάρκειας της χρηματοδότησης του ΣΕΚ.

Οι απόψεις σχετικά με τον αντίκτυπο της χορήγησης προνομιακής κατάταξης διαφοροποιούνται σε μεγάλο βαθμό, καθώς θεωρείται ότι η προνομιακή κατάταξη των καταθετών μπορεί να έχει επιπτώσεις στις δαπάνες χρηματοδότησης που είναι διαθέσιμες στις τράπεζες και ότι άλλοι πιστωτές θα καταβάλουν μεγαλύτερες προσπάθειες προς εξασφάλιση των απαιτήσεών τους. Από την άλλη πλευρά, η ανησυχία αυτή θα μετριαζόταν στο βαθμό που οι προνομιακές απαιτήσεις αφορούν μόνο τις εγγυημένες καταθέσεις. Επιπλέον, ένα νομικό καθεστώς που καθιερώνει την προνομιακή κατάταξη των ενέγγυων καταθετών αναμένεται ότι θα διευκολύνει τη χρήση των μέτρων εξυγίανσης που προβλέπονται στην προτεινόμενη οδηγία (π.χ. το εργαλείο της πώλησης δραστηριοτήτων, το εργαλείο του μεταβατικού ιδρύματος). Και από την οπτική της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας υποστηρίζεται η προνομιακή απαίτηση από καλυπτόμενες καταθέσεις, καθώς μειώνει τους κινδύνους μαζικής απόσυρσης των καταθέσεων, πιθανών ζημιών των ασφαλισμένων καταθετών σε περίπτωση εκκαθάρισης και την υπερβολική εξάντληση των πόρων των ΣΕΚ [19].

Τροποποίηση 12

Άρθρο 30 παράγραφος 2

«Υπό την επιφύλαξη του πλαισίου της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, ανάλογα με την περίπτωση, η αποτίμηση που απαιτείται βάσει της παραγράφου 1 βασίζεται σε συνετές και ρεαλιστικές παραδοχές, συμπεριλαμβανομένων παραδοχών ως προς τα ποσοστά αθέτησης υποχρεώσεων και σοβαρότητας των ζημιών, και έχει ως στόχο την εκτίμηση της αγοραίας αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του ιδρύματος που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει, ούτως ώστε οι όποιες ζημίες μπορεί να προκύψουν να αναγνωρίζονται κατά τη στιγμή που εφαρμόζονται τα εργαλεία εξυγίανσης. Ωστόσο, εάν η αγορά ενός συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου ή υποχρέωσης δεν λειτουργεί κανονικά, η αποτίμηση μπορεί να αντικατοπτρίζει τη μακροπρόθεσμη οικονομική αξία των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων. Η αποτίμηση δεν θεωρεί δεδομένη τη χορήγηση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης στο ίδρυμα, ανεξαρτήτως του αν όντως παρέχεται.»	«Υπό την επιφύλαξη του πλαισίου της Ένωσης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, ανάλογα με την περίπτωση, η αποτίμηση που απαιτείται βάσει της παραγράφου 1 βασίζεται σε συνετές και ρεαλιστικές παραδοχές, συμπεριλαμβανομένων παραδοχών ως προς τα ποσοστά αθέτησης υποχρεώσεων και σοβαρότητας των ζημιών, και έχει ως στόχο την εκτίμηση της αγοραίας αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων του ιδρύματος που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει, ούτως ώστε οι όποιες ζημίες μπορεί να προκύψουν να αναγνωρίζονται κατά τη στιγμή που εφαρμόζονται τα εργαλεία εξυγίανσης. Ωστόσο, εάν η αγορά ενός συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου ή υποχρέωσης δεν λειτουργεί κανονικά, η αποτίμηση μπορεί να αντικατοπτρίζει τη μακροπρόθεσμη οικονομική αξία των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων. Η αποτίμηση δεν θεωρεί δεδομένη τη**ν πραγματική ή αναμενόμενη** χορήγηση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης **ή επείγουσας στήριξης της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα** στο ίδρυμα, ανεξαρτήτως του αν όντως παρέχεται.»

Αιτιολογία

Εκτός από τις τακτικές πράξεις νομισματικής πολιτικής και ενδοημερήσιας πίστωσης, οι κεντρικές τράπεζες μπορούν να χορηγούν στήριξη της ρευστότητας σε εξαιρετικές περιπτώσεις και κατά περίπτωση σε πιστωτικά ιδρύματα μη διαθέτοντα προσωρινώς ρευστότητα αλλά φερέγγυα [20]. Η προτεινόμενη τροποποίηση αποσκοπεί στο να διευκρινίσει ότι η αξία των περιουσιακών στοιχείων δεν πρέπει ούτε να διογκώνεται αδικαιολόγητα από την προοπτική έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης, ούτε από την προοπτική της εξαιρετικής επείγουσας στήριξης της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα. Βλ. επίσης τροποποίηση 21.

Τροποποίηση 13

Άρθρο 31 παράγραφος 7

«Τα κράτη μέλη δεν κωλύονται να αναθέτουν στις αρχές εξυγίανσης επιπρόσθετες εξουσίες οι οποίες δύνανται να ασκούνται όταν ένα ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση, εφόσον οι εν λόγω επιπρόσθετες εξουσίες δεν θέτουν εμπόδια στην αποτελεσματική εξυγίανση ομίλων και συμβιβάζονται με τους στόχους της εξυγίανσης, καθώς και με τις γενικές αρχές που διέπουν την εξυγίανση, όπως καθορίζονται στα άρθρα 26 και 29.»	«Τα κράτη μέλη δεν κωλύονται να αναθέτουν στις αρχές εξυγίανσης επιπρόσθετες εξουσίες οι οποίες δύνανται να ασκούνται όταν ένα ίδρυμα πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση, εφόσον οι εν λόγω επιπρόσθετες εξουσίες δεν θέτουν εμπόδια στην αποτελεσματική εξυγίανση ομίλων και συμβιβάζονται με τους στόχους της εξυγίανσης, καθώς και με τις γενικές αρχές που διέπουν την εξυγίανση, όπως καθορίζονται στα άρθρα 26 και 29.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ [1]
	Η χρήση κρατικών πόρων για την υποχρεωτική ανακεφαλαιοποίηση ιδρύματος που πληροί τις προϋποθέσεις της εξυγίανσης πρέπει να περιορίζεται σε εξαιρετικές περιπτώσεις και μόνο εφόσον καλύπτει πλήρως τους στόχους της εξυγίανσης του άρθρου 26 παράγραφος 2 στοιχείο β) και τις ανωτέρω αναφερόμενες προϋποθέσεις.»

Αιτιολογία

Τα κράτη μέλη έχουν τη διακριτική ευχέρεια να συμπληρώνουν με άλλα εργαλεία και εξουσίες εξυγίανσης την «εργαλειοθήκη» της προτεινόμενης οδηγίας ([21]). Καθώς η διακριτική τους ευχέρεια δεν περιορίζεται σε συγκεκριμένη ενέργεια, θα επέτρεπε στις εθνικές αρχές να προβούν σε υποχρεωτική ανακεφαλαιοποίηση ιδρύματος που πληροί τις πρϋποθέσεις για να εξυγιανθεί, συνιστώντας μια συμπληρωματική εξουσία εξυγίανσης, υπό την προϋπόθεση ότι σέβονται τους στόχους της εξυγίανσης και τις γενικές αρχές ([22]). Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης είναι να αποτρέψει τη χορήγηση από τα κράτη μέλη δημόσιων κεφαλαίων για την ανακεφαλαιοποίηση ιδρύματος που πληροί τις προϋποθέσεις για εξυγίανση. Οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα πρέπει να προβαίνουν σε ανακεφαλαιοποίηση των εν λόγω ιδρυμάτων υπό τις προϋποθέσεις που διέπουν το εργαλείο της διάσωσης με ίδια μέσα κατόπιν λήψης απόφασης για θέση του ιδρύματος σε εξυγίανση και σύμφωνα με τις διατάξεις που αφορούν την απομείωση κεφαλαιακών μέσων πριν αναληφθεί οποιαδήποτε εξυγιαντική δράση. Η προτεινόμενη οδηγία προβλέπει ότι η εκκαθάριση θα πρέπει πάντοτε να εξετάζεται πριν ληφθεί απόφαση για τη διατήρηση ενός ιδρύματος σε λειτουργία ([23]).

Τροποποίηση 14

Άρθρο 32 παράγραφος 10 και 32 παράγραφος 10α (νέα)

«10. Για τους σκοπούς της άσκησης των δικαιωμάτων παροχής υπηρεσιών ή για τους σκοπούς της εγκατάστασής του σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/ΕΚ ή την οδηγία 2004/39/ΕΚ, ο αγοραστής θεωρείται ότι αποτελεί συνέχεια του ιδρύματος υπό εξυγίανση, και μπορεί να συνεχίσει να ασκεί κάθε τέτοιο δικαίωμα το οποίο ασκούσε το ίδρυμα υπό εξυγίανση όσον αφορά τα μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων συμμετοχής και πρόσβασης σε συστήματα πληρωμών, εκκαθάρισης και διακανονισμού.»	«10. Για τους σκοπούς της άσκησης των δικαιωμάτων παροχής υπηρεσιών ή για τους σκοπούς της εγκατάστασής του σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/ΕΚ ή την οδηγία 2004/39/ΕΚ, ο αγοραστής θεωρείται ότι αποτελεί συνέχεια του ιδρύματος υπό εξυγίανση, και μπορεί να συνεχίσει να ασκεί κάθε τέτοιο δικαίωμα το οποίο ασκούσε το ίδρυμα υπό εξυγίανση όσον αφορά τα μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις., ~~συμπεριλαμβανομένων~~ **10α. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο αγοραστής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να συνεχίζει την άσκηση** των δικαιωμάτων συμμετοχής και πρόσβασης σε συστήματα πληρωμών, εκκαθάρισης και διακανονισμού **του ιδρύματος υπό εξυγίανση, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό πληροί τα κανονιστικά κριτήρια για τη συμμετοχή σε τέτοια συστήματα**.»

Αιτιολογία

Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης είναι να διασφαλίσει ότι οι διαχειριστές των συστημάτων πληρωμών, εκκαθάρισης και διακανονισμού διατηρούν το δικαίωμα να αξιολογούν τους συμμετέχοντες στα συστήματά τους με βάση τα κριτήρια συμμετοχής στο σύστημα. Ενώ αναγνωρίζει τη σημασία της συνέχισης των εργασιών που μεταβιβάζονται σε έναν αγοραστή, η ΕΚΤ τονίζει ότι η πτυχή αυτή θα πρέπει να εξισορροπείται με το συμφέρον της ύπαρξης υγιών συστημάτων πληρωμών, εκκαθάρισης και διακανονισμού και χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Συγκεκριμένα, ένας διαχειριστής συστήματος όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 98/26/ΕΚ ([24]) θα πρέπει να είναι σε θέση να αρνείται την πρόσβαση σε αγοραστή που δεν χαρακτηρίζεται ως ίδρυμα κατά το άρθρο 2 στοιχείο β). Βλ. επίσης την τροποποίηση 15.

Τροποποίηση 15

Άρθρο 34 παράγραφος 8 και 34 παράγραφος 8α (νέα)

«8. Για τους σκοπούς της άσκησης των δικαιωμάτων παροχής υπηρεσιών ή για τους σκοπούς της εγκατάστασής του σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/ΕΚ ή την οδηγία 2004/39/ΕΚ, ένα μεταβατικό ίδρυμα θεωρείται ότι αποτελεί συνέχεια του ιδρύματος υπό εξυγίανση, και μπορεί να	«8. Για τους σκοπούς της άσκησης των δικαιωμάτων παροχής υπηρεσιών ή για τους σκοπούς της εγκατάστασής του σε άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/ΕΚ ή την οδηγία 2004/39/ΕΚ, ένα μεταβατικό ίδρυμα θεωρείται ότι αποτελεί συνέχεια του ιδρύματος υπό εξυγίανση, και μπορεί να

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ [1]
συνεχίσει να ασκεί κάθε τέτοιο δικαίωμα το οποίο ασκούσε το ίδρυμα υπό εξυγίανση όσον αφορά μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων συμμετοχής και πρόσβασης σε συστήματα πληρωμών, εκκαθάρισης και διακανονισμού.»	συνεχίσει να ασκεί κάθε τέτοιο δικαίωμα το οποίο ασκούσε το ίδρυμα υπό εξυγίανση όσον αφορά μεταβιβαζόμενα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις. ~~συμπεριλαμβανομένων~~
	8α. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το μεταβατικό ίδρυμα μπορεί να συνεχίζει την άσκηση των δικαιωμάτων συμμετοχής και πρόσβασης σε συστήματα πληρωμών, εκκαθάρισης και διακανονισμού **του ιδρύματος υπό εξυγίανση, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό πληροί τα κανονιστικά κριτήρια για τη συμμετοχή σε τέτοια συστήματα**.»

Αιτιολογία

Βλ. αιτιολογία για την προτεινόμενη τροποποίηση 14.

Τροποποίηση 16

Άρθρο 36 παράγραφος 2

«Για τους σκοπούς του εργαλείου διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, ένας φορέας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων είναι μια νομική οντότητα που ανήκει εξ ολοκλήρου σε μία ή περισσότερες δημόσιες αρχές, μεταξύ των οποίων μπορεί να συγκαταλέγεται η αρχή εξυγίανσης.»	«Για τους σκοπούς του εργαλείου διαχωρισμού περιουσιακών στοιχείων, ένας φορέας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων είναι μια νομική οντότητα που ανήκει εξ ολοκλήρου σε μία ή περισσότερες δημόσιες αρχές, μεταξύ των οποίων μπορεί να συγκαταλέγεται η αρχή εξυγίανσης. **Ο φορέας διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων δεν είναι ένα ίδρυμα με άδεια λειτουργίας σύμφωνα με την οδηγία 2006/48/ΕΚ ή την οδηγία 2004/39/ΕΚ.**»

Αιτιολογία

Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης είναι να καταστεί σαφής η διαφορά ανάμεσα στους φορείς διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων και στα μεταβατικά ιδρύματα.

Τροποποίηση 17

Άρθρο 38 παράγραφος 2

«Οι αρχές εξυγίανσης δεν ασκούν τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής όσον αφορά τις ακόλουθες υποχρεώσεις:	«Οι αρχές εξυγίανσης δεν ασκούν τις εξουσίες απομείωσης και μετατροπής όσον αφορά τις ακόλουθες υποχρεώσεις:
[…]	[…]
ε) υποχρέωση σε οποιονδήποτε από τους εξής:	ε) υποχρέωση σε οποιονδήποτε από τους εξής:
[…]	[…]
iii) φορολογικές αρχές και αρχές κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον οι υποχρεώσεις αυτές είναι προνομιούχες σύμφωνα με το ισχύον πτωχευτικό δίκαιο.	iii) φορολογικές αρχές και αρχές κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον οι υποχρεώσεις αυτές είναι προνομιούχες σύμφωνα με το ισχύον πτωχευτικό δίκαιο·.
Τα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν τις αρχές εξυγίανσης, όπου ενδείκνυται, να ασκούν τις εξουσίες αυτές όσον αφορά οποιοδήποτε μέρος μιας εξασφαλισμένης υποχρέωσης ή υποχρέωσης για την οποία έχει ενεχυριαστεί εξασφάλιση που υπερβαίνει την αξία των περιουσιακών στοιχείων, ενεχύρου, εμπράγματου δικαιώματος ή εξασφάλισης που παρέχονται ως ασφάλεια. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από την παρούσα διάταξη τις καλυμμένες ομολογίες, όπως ορίζονται στο άρθρο 22 παράγραφος 4 της οδηγίας 86/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου.	Τα στοιχεία α) και β) της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν τις αρχές εξυγίανσης, όπου ενδείκνυται, να ασκούν τις εξουσίες αυτές όσον αφορά οποιοδήποτε μέρος μιας εξασφαλισμένης υποχρέωσης ή υποχρέωσης για την οποία έχει ενεχυριαστεί εξασφάλιση που υπερβαίνει την αξία των περιουσιακών στοιχείων, ενεχύρου, εμπράγματου δικαιώματος ή εξασφάλισης που παρέχονται ως ασφάλεια. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από την παρούσα διάταξη τις καλυμμένες ομολογίες, όπως ορίζονται στο άρθρο 22 παράγραφος 4 της οδηγίας 86/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου. **Η παρούσα εξουσία δεν εφαρμόζεται αναφορικά με οποιαδήποτε εξασφαλισμένη υποχρέωση προς κεντρικές τράπεζες που αποτελούν μέλη του ΕΣΚΤ.**
[…]»	[…]»

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ([1])

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη τροποποίηση αποσκοπεί να διασφαλίσει ότι όλες οι υποχρεώσεις προς μέλη του ΕΣΚΤ εξαιρούνται ρητώς από την εφαρμογή του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Τα μέλη του ΕΣΚΤ δεν θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα καθώς αποτελούν δημόσιους φορείς, από τα βασικά καθήκοντα των οποίων, απαιτείται να διαθέτουν ανοίγματα προς ιδρύματα.

Τροποποίηση 18

Άρθρο 39 παράγραφος 6

«Οι αρχές εξυγίανσης ενημερώνουν την ΕΑΤ σχετικά με το ελάχιστο ποσό το οποίο έχουν προσδιορίσει για κάθε ίδρυμα υπό τη δικαιοδοσία τους. Η ΕΑΤ υποβάλλει έκθεση στην Επιτροπή, το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2018, σχετικά με την εφαρμογή της απαίτησης της παραγράφου 1. Συγκεκριμένα, η ΕΑΤ αναφέρει στην Επιτροπή αν υπάρχουν διαφορές στην εφαρμογή της εν λόγω απαίτησης σε εθνικό επίπεδο.»	«Οι αρχές εξυγίανσης ενημερώνουν την ΕΑΤ σχετικά με το ελάχιστο ποσό το οποίο έχουν προσδιορίσει για κάθε ίδρυμα υπό τη δικαιοδοσία τους. Η ΕΑΤ **αξιολογεί τον αντίκτυπο στα ιδρύματα και** υποβάλλει έκθεση στην Επιτροπή, το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2018, σχετικά με την εφαρμογή της απαίτησης της παραγράφου 1. Συγκεκριμένα, η ΕΑΤ αναφέρει στην Επιτροπή αν υπάρχουν διαφορές στην εφαρμογή της εν λόγω απαίτησης σε εθνικό επίπεδο.»

Αιτιολογία

Όποτε η ΕΑΤ υποβάλλει έκθεση στην Επιτροπή για την εφαρμογή της απαίτησης επί των ιδρυμάτων να διατηρούν συνολικό ποσό ιδίων κεφαλαίων και επιλέξιμων υποχρεώσεων εκφρασμένο ως ποσοστό των συνολικών υποχρεώσεων του ιδρύματος, η ΕΚΤ συνιστά η ΕΑΤ να παρέχει στην Επιτροπή αξιολόγηση του αντίκτυπου της εν λόγω απαίτησης για τα ιδρύματα.

Τροποποίηση 19

Άρθρο 61 παράγραφος 2

«Καμία αναστολή βάσει του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται σε επιλέξιμες καταθέσεις κατά την έννοια της οδηγίας 94/196/ΕΚ.»	«Καμία αναστολή βάσει του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται σε: **α)** επιλέξιμες καταθέσεις κατά την έννοια της οδηγίας 94/196/ΕΚ· **β) επιλέξιμες απαιτήσεις κατά την έννοια της οδηγίας 97/9/ΕΚ**· **γ) εντολές μεταβίβασης όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο i) της οδηγίας 98/26/ΕΚ και εισέρχονται στο σύστημα σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 98/26/ΕΚ**· **δ) πρόσθετη ασφάλεια όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ιγ) της οδηγίας 98/26/ΕΚ**.»

Αιτιολογία

Η ΕΚΤ υποστηρίζει την προτεινόμενη εξουσία των αρχών εξυγίανσης να αναστέλλουν ορισμένες υποχρεώσεις ([25]). Η ΕΚΤ υποστηρίζει περαιτέρω τη μη εφαρμογή των εν λόγω εξουσιών σε επιλέξιμες καταθέσεις, προτείνει δε οι ίδιες εξουσίες να μην εφαρμόζονται ούτε σε απαιτήσεις ικανοποιήσιμες δυνάμει συστήματος αποζημίωσης των επενδυτών με την έννοια της οδηγίας 97/9/ΕΚ. Η ΕΚΤ σημειώνει περαιτέρω ότι η οδηγία 98/26/ΕΚ προστατεύει το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και διακανονισμού αξιογράφων και την άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από ασφάλειες, συμπεριλαμβανομένων όλων των μέσων που συμμετέχων παρέχει σε άλλους συμμετέχοντες σε συστήματα πληρωμών και διακανονισμού αξιογράφων για την εξασφάλιση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων σε σχέση με το σύστημα αυτό και με στόχο την μείωση του συστημικού κινδύνου ([26]). Εν προκειμένω η ΕΚΤ σημειώνει ότι η εν λόγω προστασία εφαρμόζεται στους κεντρικούς αντισυμβαλλόμενους, καθώς αυτοί πρέπει να ανακοινώνονται ως σύστημα σύμφωνα με την οδηγία 98/26/ΕΚ ([27]). Επιπλέον, η οδηγία 98/26/ΕΚ καλύπτει την ασφάλεια που παρέχεται σε σχέση με τις πράξεις των κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των πράξεων νομισματικής πολιτικής ([28]). Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης είναι να διασφαλιστεί ότι η οδηγία 98/26/ΕΚ εξακολουθεί να εφαρμόζεται. Βλ. επίσης προτεινόμενη τροποποίηση 20.

Τροποποίηση 20

Άρθρο 62 παράγραφος 2

«Οι αρχές εξυγίανσης δεν ασκούν την εξουσία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 όσον αφορά μια συμφωνία παροχής ασφάλειας την οποία έχει ένας κεντρικός αντισυμβαλλόμενος επί	«Οι αρχές εξυγίανσης δεν ασκούν την εξουσία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 όσον αφορά ~~μια συμφωνία παροχής ασφάλειας την οποία έχει ένας κεντρικός αντισυμβαλλόμενος~~

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ [1]
των περιουσιακών στοιχείων που έχουν ενεχυριαστεί ως περιθώριο ή εξασφάλιση από το ίδρυμα υπό εξυγίανση.»	~~επί των περιουσιακών στοιχείων που έχουν ενεχυριαστεί ως περιθώριο ή εξασφάλιση από το ίδρυμα υπό εξυγίανση~~ **την πρόσθετη ασφάλεια όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ιγ) της οδηγίας 98/26/ΕΚ**.»

Αιτιολογία

Βλ. αιτιολογία για την προτεινόμενη τροποποίηση 19.

Τροποποίηση 21

Άρθρο 66 παράγραφος 3 στοιχείο γ)

«Η αποτίμηση εκτελείται σύμφωνα με τις διατάξεις και τη μεθοδολογία που καθορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφοι 1 έως 5, και:	«Η αποτίμηση εκτελείται σύμφωνα με τις διατάξεις και τη μεθοδολογία που καθορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφοι 1 έως 5, και:
α) βασίζεται στην παραδοχή ότι το ίδρυμα, σε σχέση με το οποίο έχει πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση εν μέρει, η απομείωση ή η μετατροπή, θα είχε τεθεί υπό κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας αμέσως μετά την πραγματοποίηση της μεταβίβασης, της απομείωσης ή της μετατροπής·	α) βασίζεται στην παραδοχή ότι το ίδρυμα, σε σχέση με το οποίο έχει πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση εν μέρει, η απομείωση ή η μετατροπή, θα είχε τεθεί υπό κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας αμέσως μετά την πραγματοποίηση της μεταβίβασης, της απομείωσης ή της μετατροπής·
β) βασίζεται στην παραδοχή ότι δεν είχε πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση ή οι μεταβιβάσεις εν μέρει δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων, ούτε η απομείωση ή η μετατροπή·	β) βασίζεται στην παραδοχή ότι δεν είχε πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση ή οι μεταβιβάσεις εν μέρει δικαιωμάτων, περιουσιακών στοιχείων ή υποχρεώσεων, ούτε η απομείωση ή η μετατροπή·
γ) δεν λαμβάνει υπόψη την όποια χορήγηση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης στο ίδρυμα.»	γ) δεν λαμβάνει υπόψη την **πραγματική ή αναμενόμενη** ~~όποια~~ χορήγηση έκτακτης δημόσιας χρηματοπιστωτικής στήριξης στο ίδρυμα ή **επείγουσας στήριξης της ρευστότητας από κεντρική τράπεζα, ανεξαρτήτως του αν όντως παρέχεται**.»

Αιτιολογία

Βλ. αιτιολογία στην προτεινόμενη τροποποίηση 12.

Τροποποίηση 22

Άρθρο 72

«*Μεταβιβάσεις εν μέρει: προστασία των συστημάτων διαπραγμάτευσης, εκκαθάρισης και διακανονισμού*	«~~*Μεταβιβάσεις εν μέρει: π*~~**Π***ροστασία των συστημάτων διαπραγμάτευσης, εκκαθάρισης και διακανονισμού*
1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η μεταβίβαση ή ακύρωση ή η τροποποίηση να μην επηρεάζει τη λειτουργία και τους κανόνες των συστημάτων που καλύπτονται από την οδηγία 98/26/ΕΚ, σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης:	1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η ~~μεταβίβαση ή ακύρωση ή η τροποποίηση~~ **εφαρμογή ενός εργαλείου εξυγίανσης** να μην επηρεάζει **την εφαρμογή της οδηγίας** ~~τη λειτουργία και τους κανόνες των συστημάτων που καλύπτονται από την οδηγία~~ 98/26/ΕΚ, ~~σε περίπτωση που η αρχή εξυγίανσης:~~
α) μεταβιβάζει ορισμένα αλλά όχι όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός ιδρύματος σε άλλη οντότητα·	α) ~~μεταβιβάζει ορισμένα αλλά όχι όλα τα περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα ή υποχρεώσεις ενός ιδρύματος σε άλλη οντότητα·~~
β) κάνει χρήση των εξουσιών βάσει του άρθρου 57 για να ακυρώσει ή να τροποποιήσει τις ρήτρες μιας σύμβασης στην οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος το ίδρυμα υπό εξυγίανση ή για να το υποκαταστήσει με τον αποδέκτη ως συμβαλλόμενο μέρος.	β) ~~κάνει χρήση των εξουσιών βάσει του άρθρου 57 για να ακυρώσει ή να τροποποιήσει τις ρήτρες μιας σύμβασης στην οποία είναι συμβαλλόμενο μέρος το ίδρυμα υπό εξυγίανση ή για να το υποκαταστήσει με τον αποδέκτη ως συμβαλλόμενο μέρος~~.
2. Συγκεκριμένα, με την εν λόγω μεταβίβαση, ακύρωση ή τροποποίηση δεν μπορεί να ανακληθεί εντολή μεταβίβασης, κατά παράβαση του άρθρου 5 της οδηγίας 98/26/ΕΚ· ούτε μπορεί να τροποποιηθεί ή να αναιρεθεί το εκτελεστό των εντολών μεταβίβασης και του συμψηφισμού, όπως απαιτείται βάσει	2. Συγκεκριμένα, με τη ~~εν λόγω~~ μεταβίβαση, ακύρωση ή τροποποίηση δεν μπορεί να ανακληθεί εντολή μεταβίβασης, κατά παράβαση του άρθρου 5 της οδηγίας 98/26/ΕΚ· ούτε μπορεί να τροποποιηθεί ή να αναιρεθεί το εκτελεστό των εντολών μεταβίβασης και του συμψηφισμού, όπως απαιτείται βάσει

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ([1])
των άρθρων 3 και 5 της οδηγίας 98/26/ΕΚ, της χρησιμοποίησης κεφαλαίων, αξιογράφων ή πιστωτικών διευκολύνσεων όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 4 της οδηγίας 98/26/ΕΚ ή η προστασία της ασφάλειας, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 9 της οδηγίας 98/26/ΕΚ.»	των άρθρων 3 και 5 της οδηγίας 98/26/ΕΚ, της χρησιμοποίησης κεφαλαίων, αξιογράφων ή πιστωτικών διευκολύνσεων όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 4 της οδηγίας 98/26/ΕΚ ή η προστασία της ασφάλειας, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 9 της οδηγίας 98/26/ΕΚ.»

Αιτιολογία

Η μείωση του συστημικού κινδύνου απαιτεί συγκεκριμένα το αμετάκλητο του διακανονισμού και την άσκηση δικαιωμάτων από την πρόσθετη ασφάλεια. Ως εκ τούτου, η οδηγία 98/26/ΕΚ θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως lex specialis που δεν επηρεάζεται από την προτεινόμενη οδηγία.

Τροποποίηση 23

Άρθρο 74 παράγραφος 3

«Εάν μια αρμόδια αρχή κρίνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) όσον αφορά ένα ίδρυμα, ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την εκτίμηση αυτή στις ακόλουθες αρχές:	«Εάν μια αρμόδια αρχή κρίνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) όσον αφορά ένα ίδρυμα, ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση την εκτίμηση αυτή στις ακόλουθες αρχές:
α) την αρχή εξυγίανσης που είναι αρμόδια για το εν λόγω ίδρυμα, εάν πρόκειται για διαφορετική αρχή·	α) την αρχή εξυγίανσης που είναι αρμόδια για το εν λόγω ίδρυμα, εάν πρόκειται για διαφορετική αρχή·
β) την κεντρική τράπεζα, εάν πρόκειται για διαφορετική αρχή·	β) την κεντρική τράπεζα, εάν πρόκειται για διαφορετική αρχή·
γ) ανάλογα με την περίπτωση, την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου·	γ) ανάλογα με την περίπτωση, την αρχή εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου·
δ) τα αρμόδια υπουργεία·	δ) τα αρμόδια υπουργεία·
ε) εάν το ίδρυμα υπόκειται σε εποπτεία σε ενοποιημένη βάση, σύμφωνα με τον τίτλο V κεφάλαιο 4 τμήμα 1 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, την αρχή ενοποιημένης εποπτείας.»	ε) εάν το ίδρυμα υπόκειται σε εποπτεία σε ενοποιημένη βάση, σύμφωνα με τον τίτλο V κεφάλαιο 4 τμήμα 1 της οδηγίας 2006/48/ΕΚ, την αρχή ενοποιημένης εποπτείας·
	στ) εάν το ίδρυμα είναι ίδρυμα όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο β) της οδηγίας 98/26/ΕΚ, την Επιτροπή, την ΕΚΤ, την ΕΑΚΑΑ, την ΕΑΑΕΣ, την ΕΑΤ και τους διαχειριστές των συστημάτων στα οποία συμμετέχει·
	ζ) εάν το ίδρυμα θεωρείται συστημικής σημασίας, το ΕΣΣΚ και τις μακροπροληπτικές αρχές.»

Αιτιολογία

Η εμπειρία στη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών υποδομών κατά τη διάρκεια της κρίσης έχει καταδείξει, μεταξύ άλλων, κενά στις διαδικασίες γνωστοποίησης ([29]) ως προς τα συστήματα όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 98/26/ΕΚ. Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης είναι να διασφαλίσει ότι γνωστοποιείται στην ΕΚΤ, τους ευρωπαϊκούς εποπτικούς οργανισμούς, την Επιτροπή και, κατά περίπτωση, το ΕΣΣΚ και τις μακροπροληπτικές αρχές, ως οικείους ενδιαφερόμενους για τους σκοπούς της οδηγίας 98/26/ΕΚ, ότι συντρέχουν τα στοιχεία α) και β) του άρθρου 27 παράγραφος 1 της προτεινόμενης οδηγίας. Η εν λόγω γνωστοποίηση θα λειτουργούσε ως έγκαιρη προειδοποίηση για ενδεχόμενη έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά συμμετέχοντα σε αναγνωρισμένο σύστημα. Οι κεντρικές τράπεζες έχουν αρμοδιότητα για τη μακροπροληπτική και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, καθώς και εμπειρία ως προς τη χρηματοπιστωτική αγορά. Ενόψει τούτου θα πρέπει να έχουν συμμετοχή στη διαδικασία εξυγίανσης, συνεισφέροντας στην επίτευξη των στόχων της και ελαχιστοποιώντας τους κινδύνους αρνητικών ανεπιθύμητων αποτελεσμάτων στην εκτέλεση των καθηκόντων των κεντρικών τραπεζών και στη λειτουργία των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού. Προς τον σκοπό αυτόν, οι κεντρικές τράπεζες μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην αξιολόγηση των σχεδίων ανάκαμψης και εξυγίανσης και στην αξιολόγηση που ενεργοποιεί τη χρήση των εξουσιών εξυγίανσης. Οι κεντρικές τράπεζες μπορούν επίσης να έχουν συμμετοχή στην αξιολόγηση της πιθανής δράσης της αρχής εξυγίανσης, δεδομένου του ότι ένας από τους κύριους στόχους είναι η αποφυγή συστημικών διαταραχών ([30]). Η ΕΚΤ κρίνει επομένως απαραίτητο, όταν η κεντρική τράπεζα δεν είναι η ίδια η αρχή εξυγίανσης, τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε η αρμόδια αρχή και η αρχή εξυγίανσης να ανταλλάσσουν δεόντως πληροφορίες με την κεντρική τράπεζα. Από την άποψη αυτή, το παρόν άρθρο αποτελεί ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά απαιτείται περαιτέρω ανταλλαγή πληροφοριών και συνεργασία.

Τροποποίηση 24

Άρθρο 76 παράγραφος 1

«1. Οι απαιτήσεις τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου είναι δεσμευτικές όσον αφορά τα ακόλουθα πρόσωπα:	«1. Οι απαιτήσεις τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου είναι δεσμευτικές όσον αφορά τα ακόλουθα πρόσωπα:

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ [1]
α) τις αρχές εξυγίανσης·	α) τις αρχές εξυγίανσης·
β) τις αρμόδιες αρχές και την ΕΑΤ·	β) τις αρμόδιες αρχές και την ΕΑΤ·
γ) τα αρμόδια υπουργεία·	γ) τα αρμόδια υπουργεία·
δ) τους υπαλλήλους ή τους πρώην υπαλλήλους των αρχών που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β)·	δ) τους υπαλλήλους ή τους πρώην υπαλλήλους των αρχών που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β)·
ε) τους επιτρόπους (ειδικούς διαχειριστές) που διορίζονται βάσει του άρθρου 24·	ε) τους επιτρόπους (ειδικούς διαχειριστές) που διορίζονται βάσει του άρθρου 24·
στ) τους πιθανούς αγοραστές με τους οποίους έρχονται σε επαφή οι αρμόδιες αρχές ή τους οποίους προσκαλούν οι αρχές εξυγίανσης, ανεξαρτήτως αν η εν λόγω επαφή ή πρόσκληση πραγματοποιήθηκε ως προετοιμασία για τη χρήση του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων, και ανεξαρτήτως αν η πρόσκληση κατέληξε σε απόκτηση·	στ) τους πιθανούς αγοραστές με τους οποίους έρχονται σε επαφή οι αρμόδιες αρχές ή τους οποίους προσκαλούν οι αρχές εξυγίανσης, ανεξαρτήτως αν η εν λόγω επαφή ή πρόσκληση πραγματοποιήθηκε ως προετοιμασία για τη χρήση του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων, και ανεξαρτήτως αν η πρόσκληση κατέληξε σε απόκτηση·
ζ) τους ελεγκτές, λογιστές, νομικούς και επαγγελματικούς συμβούλους, εκτιμητές και άλλους εμπειρογνώμονες τους οποίους προσλαμβάνουν οι αρχές εξυγίανσης ή οι πιθανοί αγοραστές που αναφέρονται στο στοιχείο στ)·	ζ) τους ελεγκτές, λογιστές, νομικούς και επαγγελματικούς συμβούλους, εκτιμητές και άλλους εμπειρογνώμονες τους οποίους προσλαμβάνουν οι αρχές εξυγίανσης ή οι πιθανοί αγοραστές που αναφέρονται στο στοιχείο στ)·
η) τους φορείς που διαχειρίζονται συστήματα εγγύησης καταθέσεων·	η) τους φορείς που διαχειρίζονται συστήματα εγγύησης καταθέσεων·
θ) τις κεντρικές τράπεζες και άλλες αρχές που εμπλέκονται στη διαδικασία εξυγίανσης·	θ) τις κεντρικές τράπεζες και άλλες αρχές που εμπλέκονται στη διαδικασία εξυγίανσης·
ι) κάθε άλλο πρόσωπο που παρέχει ή έχει παράσχει υπηρεσίες στις αρχές εξυγίανσης.»	ι) **τη διοίκηση που έχει διοριστεί από την αρχή εξυγίανσης σε ένα μεταβατικό ίδρυμα, τον φορέα διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων ή άλλον φορέα εξυγίανσης**·
	ια) κάθε άλλο πρόσωπο που παρέχει ή έχει παράσχει υπηρεσίες στις αρχές εξυγίανσης.»

Αιτιολογία

Η ΕΚΤ θεωρεί ότι και η διοίκηση τυχόν οντότητας εξυγίανσης που συστήνεται με εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης θα πρέπει να υπόκειται στις ίδιες απαιτήσεις επαγγελματικού απορρήτου. Η διοίκηση ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 24.

Τροποποίηση 25

Άρθρο 80 παράγραφος 8

«Οι αρχές εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου δεν δύνανται να συγκροτούν σώματα εξυγίανσης, εάν άλλες ομάδες ή σώματα εκτελούν τα ίδια καθήκοντα και τις ίδιες εργασίες που καθορίζονται στο παρόν άρθρο, πληρούν δε όλες τις προϋποθέσεις και ακολουθούν όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν τμήμα. Στην περίπτωση αυτή, κάθε αναφορά σε σώματα εξυγίανσης στην παρούσα οδηγία θεωρείται επίσης αναφορά σε αυτές τις άλλες ομάδες ή σώματα.»	«Οι αρχές εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου δεν ~~δύνανται~~ **απαιτείται** να συγκροτούν σώματα εξυγίανσης, εάν άλλες ομάδες ή σώματα εκτελούν τα ίδια καθήκοντα και τις ίδιες εργασίες που καθορίζονται στο παρόν άρθρο, πληρούν δε όλες τις προϋποθέσεις και ακολουθούν όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν τμήμα. Στην περίπτωση αυτή, κάθε αναφορά σε σώματα εξυγίανσης στην παρούσα οδηγία θεωρείται επίσης αναφορά σε αυτές τις άλλες ομάδες ή σώματα.»

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ [1]

Αιτιολογία

Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης είναι να καταστήσει σαφές ότι οι αρχές εξυγίανσης σε επίπεδο ομίλου δεν θα απαιτείται να συγκροτούν σώματα εξυγίανσης.

Τροποποίηση 26

Άρθρο 86 παράγραφος 1

«Η ΕΑΤ, κατόπιν διαβούλευσης με τις σχετικές εθνικές αρχές εξυγίανσης, αρνείται να αναγνωρίσει, σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 2, διαδικασίες εξυγίανσης σε τρίτη χώρα, εφόσον κρίνει:	«Η ΕΑΤ, κατόπιν διαβούλευσης με τις σχετικές εθνικές αρχές εξυγίανσης, αρνείται να αναγνωρίσει, σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 2, διαδικασίες εξυγίανσης σε τρίτη χώρα, εφόσον κρίνει:
α) ότι η διαδικασία εξυγίανσης στην τρίτη χώρα θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στο κράτος μέλος όπου εδρεύει η αρχή εξυγίανσης, ή κρίνει ότι η διαδικασία ενδέχεται να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε άλλο κράτος μέλος·	α) ότι η διαδικασία εξυγίανσης στην τρίτη χώρα θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στο κράτος μέλος όπου εδρεύει η αρχή εξυγίανσης, ή κρίνει ότι η διαδικασία ενδέχεται να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα σε άλλο κράτος μέλος·
β) ότι είναι αναγκαία ανεξάρτητη δράση εξυγίανσης, βάσει του άρθρου 87, όσον αφορά εγχώριο υποκατάστημα, προκειμένου να επιτευχθεί ένας ή περισσότεροι από τους στόχους εξυγίανσης·	β) ότι είναι αναγκαία ανεξάρτητη δράση εξυγίανσης, βάσει του άρθρου 87, όσον αφορά εγχώριο υποκατάστημα, προκειμένου να επιτευχθεί ένας ή περισσότεροι από τους στόχους εξυγίανσης.
γ) ότι βάσει των διαδικασιών εξυγίανσης στην τρίτη χώρα, οι πιστωτές, συμπεριλαμβανομένων ιδίως των καταθετών που βρίσκονται ή είναι πληρωτέοι σε ένα κράτος μέλος, δεν θα ετύγχαναν ίσης μεταχείρισης με τους πιστωτές της τρίτης χώρας.»	**Η ΕΑΤ, κατόπιν διαβούλευσης με τις σχετικές εθνικές αρχές εξυγίανσης, μπορεί να αρνείται να αναγνωρίσει σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 2, διαδικασίες εξυγίανσης σε τρίτη χώρα, εφόσον κρίνει~~:~~** ότι βάσει των διαδικασιών εξυγίανσης στην τρίτη χώρα, οι πιστωτές, συμπεριλαμβανομένων ιδίως των καταθετών που βρίσκονται ή είναι πληρωτέοι σε ένα κράτος μέλος, δεν θα ετύγχαναν ίσης μεταχείρισης με τους πιστωτές της τρίτης χώρας.»

Αιτιολογία

Ενώ αναγνωρίζει ότι οι διαδικασίες εξυγίανσης σε τρίτη χώρα δεν έχουν δυσμενείς επιπτώσεις επί της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στο κράτος μέλος ή επί των σκοπών της εξυγίανσης, η ΕΚΤ προτείνει την δυνατότητα της ΕΑΤ να αρνείται τις διαδικασίες εξυγίανσης σε τρίτη χώρα, εφόσον οι πιστωτές δεν θα ετύγχαναν ίσης μεταχείρισης.

Τροποποίηση 27

Άρθρο 96

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις υπό τη δικαιοδοσία τους δύνανται να συνάπτουν δάνεια ή να λαμβάνουν άλλους τύπους στήριξης από τα χρηματοδοτικά ιδρύματα, την κεντρική τράπεζα, ή άλλα τρίτα μέρη, σε περίπτωση που τα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 94 δεν είναι επαρκή για την κάλυψη των ζημιών, των δαπανών ή άλλων εξόδων, τα οποία συνεπάγεται η χρήση των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων, και δεν υπάρχει αμέσως πρόσβαση στις έκτακτες συνεισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 95.»	«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις υπό τη δικαιοδοσία τους δύνανται να συνάπτουν δάνεια ή να λαμβάνουν άλλους τύπους στήριξης από τα χρηματοδοτικά ιδρύματα, ~~την κεντρική τράπεζα~~, ή άλλα τρίτα μέρη, σε περίπτωση που τα ποσά που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 94 δεν είναι επαρκή για την κάλυψη των ζημιών, των δαπανών ή άλλων εξόδων, τα οποία συνεπάγεται η χρήση των χρηματοδοτικών ρυθμίσεων, και δεν υπάρχει αμέσως πρόσβαση στις έκτακτες συνεισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 95.»

Αιτιολογία

Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης είναι να καταστήσει σαφές ότι οι χρηματοδοτικές ρυθμίσεις δεν θα πρέπει να εξαρτώνται από τη σύναψη δανείων ή άλλες μορφές στήριξης από το ΕΣΚΤ ([31]). Η απαγόρευση της νομισματικής χρηματοδότησης από τη Συνθήκη επιβάλλει νομικούς περιορισμούς στις πράξεις ενίσχυσης της ρευστότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων από κεντρική τράπεζα. Επιπλέον, οι κεντρικές τράπεζες αποφασίζουν ανεξάρτητα και με πλήρη διακριτική ευχέρεια για τη χορήγηση ρευστότητας κεντρικής τράπεζας, συμπεριλαμβανομένης της επείγουσας στήριξης ρευστότητας, προς φερέγγυα πιστωτικά ιδρύματα εντός των ορίων της ως άνω απαγόρευσης ([32]).

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ [1]
Τροποποίηση 28	
Άρθρο 98 παράγραφος 3	
«Οι λεπτομέρειες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 μπορούν να περιλαμβάνουν:	«Οι λεπτομέρειες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 μπορούν να περιλαμβάνουν:
α) συνεισφορές από τις εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις των ιδρυμάτων που αποτελούν μέρος του ομίλου,	α) συνεισφορές από τις εθνικές χρηματοδοτικές ρυθμίσεις των ιδρυμάτων που αποτελούν μέρος του ομίλου,
β) δανειοδοτήσεις ή άλλες μορφές στήριξης από χρηματοδοτικά ιδρύματα ή την Κεντρική Τράπεζα.»	β) δανειοδοτήσεις ή άλλες μορφές στήριξης από χρηματοδοτικά ιδρύματα ~~ή την Κεντρική Τράπεζα~~.»

Αιτιολογία

Βλ. αιτιολογία στην προτεινόμενη τροποποίηση 27.

Τροποποίηση 29	
Άρθρο 98 παράγραφος 5	
«Για τον σκοπό του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι επιτρέπεται στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις σε επίπεδο ομίλου, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 96, να συνάπτουν δάνεια ή να λαμβάνουν άλλες μορφές στήριξης από χρηματοδοτικά ιδρύματα, την Κεντρική Τράπεζα ή άλλα τρίτα μέρη, για το συνολικό ποσό που είναι αναγκαίο για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης του ομίλου, σύμφωνα με το σχέδιο χρηματοδότησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.»	«Για τον σκοπό του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι επιτρέπεται στις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις σε επίπεδο ομίλου, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 96, να συνάπτουν δάνεια ή να λαμβάνουν άλλες μορφές στήριξης από χρηματοδοτικά ιδρύματα, ~~την Κεντρική Τράπεζα~~ ή άλλα τρίτα μέρη, για το συνολικό ποσό που είναι αναγκαίο για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης του ομίλου, σύμφωνα με το σχέδιο χρηματοδότησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.»

Αιτιολογία

Βλ. αιτιολογία στην προτεινόμενη τροποποίηση 27.

Τροποποίηση 30	
Άρθρο 99	
«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν οι αρχές εξυγίανσης αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης και εφόσον η εν λόγω δράση διασφαλίζει ότι οι καταθέτες εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο συμμετέχει το ίδρυμα ευθύνεται, μέχρι του ύψους των καλυπτόμενων καταθέσεων, για το ποσό των ζημιών τις οποίες θα είχε την υποχρέωση να αναλάβει εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.	«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν οι αρχές εξυγίανσης αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης **αναφορικά με ένα πιστωτικό ίδρυμα** ~~και εφόσον η εν λόγω δράση διασφαλίζει ότι οι καταθέτες εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους~~, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο συμμετέχει το ίδρυμα ~~ευθύνεται~~ **συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της δράσης εξυγίανσης και η εν λόγω δράση διασφαλίζει ότι οι καταθέτες εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους. Το σύστημα εγγύησης καταθέσεων ευθύνεται για ζημίες** μέχρι του ύψους **του ποσού** των καλυπτόμενων καταθέσεων **αλλά δεν του ζητείται να πληρώσει περισσότερο**, ~~για το ποσό των ζημιών τις οποίες~~ **από όσο** θα είχε την υποχρέωση να αναλάβει εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων τοποθετούνται στην ίδια τάξη με μη εξασφαλισμένες μη προνομιούχες απαιτήσεις.	~~2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων τοποθετούνται στην ίδια τάξη με μη εξασφαλισμένες μη προνομιούχες απαιτήσεις.~~

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ [1]
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο προσδιορισμός του ποσού για το οποίο ευθύνεται το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων, σύμφωνα την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, πληροί τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφος 2.	~~3.~~ **2.** Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο προσδιορισμός του ποσού για το οποίο ευθύνεται το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων, σύμφωνα την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, πληροί τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 30 παράγραφος 2.
4. Η συνεισφορά του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων για τον σκοπό της παραγράφου 1 καταβάλλεται σε μετρητά.	~~4.~~ **3.** Η συνεισφορά του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων για τον σκοπό της παραγράφου 1 καταβάλλεται σε μετρητά.
[…]»	[…].»

Αιτιολογία

Σκοπός της προτεινόμενης τροποποίησης είναι να καταστήσει σαφή τη νομική βάση για τη θεμελίωση ευθύνης του ΣΕΚ για το ποσό των ζημιών του σε περίπτωση εκκαθάρισης του ιδρύματος, αντί εξυγίανσής του. Δεύτερον, δυνάμει της οδηγίας 94/19/ΕΚ, μόνο πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να συνδέονται με ένα ΣΕΚ.

Η προτεινόμενη διαγραφή του άρθρου 99 παράγραφος 2 σχετίζεται με την πρόταση να θεσπιστεί ένας κανόνας προτίμησης καταθετών. Βλ. επίσης προτεινόμενη τροποποίηση 11.

---

(1) Οι έντονοι χαρακτήρες στο κυρίως κείμενο αφορούν τα σημεία των οποίων την προσθήκη προτείνει η ΕΚΤ. Η χρήση διαγράμμισης στο κυρίως κείμενο αφορά τα σημεία των οποίων τη διαγραφή προτείνει η ΕΚΤ.

(2) Το ΕΣΚΤ παρέχει ενδοημερήσια πίστωση σε πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων που είναι εγκατεστημένα στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο καθώς και σε ένα περιορισμένο αριθμό άλλων αποδεκτών οντοτήτων. Βλ. ειδικά το παράρτημα ΙΙΙ στην κατευθυντήρια γραμμή ΕΚΤ/2007/2 της 26ης Απριλίου 2007 σχετικά με το Διευρωπαϊκό Αυτοματοποιημένο Σύστημα Ταχείας Μεταφοράς Κεφαλαίων και Διακανονισμού σε Συνεχή Χρόνο (TARGET2), (ΕΕ L 237 της 8.9.2007, σ. 1). Επιπλέον, το ΕΣΚΤ παρέχει ρευστότητα στο πλαίσιο της νομισματικής πολιτικής. Βλ. κεφάλαια 3 και 4 του παραρτήματος Ι στην κατευθυντήρια γραμμή ΕΚΤ/2011/14 της 20ής Σεπτεμβρίου 2011 σχετικά με τα μέσα και τις διαδικασίες νομισματικής πολιτικής του Ευρωσυστήματος (ΕΕ L 331 της 14.12.2011, σ. 1).

(3) Βλ. ετήσια έκθεση της ΕΚΤ 1999, σ. 98 και την Έκθεση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας της ΕΚΤ του Δεκεμβρίου 2006, σ. 172.

(4) Βλ. έκθεση της ΕΚΤ για τη σύγκλιση, 2012, σ. 29.

(5) Βλ. τη συμβολή του ΕΣΚΤ στη δημόσια διαβούλευση της Επιτροπής για τις τεχνικές λεπτομέρειες του πιθανού πλαισίου της ΕΕ για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών, Μάιος 2011, σ. 4 και 5.

(6) Βλ. γνώμη της ΕΚΤ CON/2010/83, παράγραφος 6.3 και γνώμη CON/2011/103, παράγραφος 4.

(7) Βλ. σχετικά άρθρο 3 παράγραφος 3 της προτεινόμενης οδηγίας.

(8) Βλ. σχετικά με το ΕΣΚΤ το άρθρο 127 παράγραφος 5 της Συνθήκης και το άρθρο 3.3 του καταστατικού του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

(9) Άρθρο 123 της Συνθήκης. Βλ. επίσης έκθεση της ΕΚΤ για τη σύγκλιση 2012, σ. 29.

(10) Βλέπε υποσημείωση 9.

(11) Βλ. αιτιολογική σκέψη 35 της προτεινόμενης οδηγίας.

(12) Βλ. στο πλαίσιο αυτό την ανακοίνωση της Επιτροπής — Η ανακεφαλαιοποίηση των χρηματοπιστωτικών οργανισμών στο πλαίσιο της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής κρίσης: περιορισμός των ενισχύσεων στο ελάχιστο απαραίτητο και διασφαλίσεις έναντι αδικαιολόγητων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού (ΕΕ C 10 της 15.1.2009, σ. 2).

(13) Καθεστώς προνομιακού πιστωτή καθιερώθηκε για τα ΣΕΚ από το άρθρο 94 παράγραφος 1 του νόμου για την αφερεγγυότητα των τραπεζών (*Darjaven vestnik* αριθ. 92, 27.9.2002).

(14) Καθεστώς προνομιακού πιστωτή καθιερώθηκε από το άρθρο 4 παράγραφος 16 του νόμου 3746/2009 για τη μεταφορά της οδηγίας 2005/14/ΕΚ για την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και της οδηγίας 2005/68/ΕΚ σχετικά με τις αντασφαλίσεις και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ Α 27, 16.2.2009). Το άρθρο 13α παράγραφος 4 καθιερώνει την κατάσταση του ΣΕΚ.

(15) Νόμος της 5ης Οκτωβρίου 1995 για τα πιστωτικά ιδρύματα [LV 163(446), 24.10.1995]. Το άρθρο 192 παράγραφος 1 εισήγαγε προνομιακή κατάταξη για τους καταθέτες με εγγύηση στις 21 Μαΐου 1998.

(16) Νόμος CXII του 1996 για τα πιστωτικά ιδρύματα και τις χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις (*Magyar Közlöny* 1996/109, 12.12.1996), και ειδικότερα κεφάλαιο XV του νόμου για τις λεπτομέρειες του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων. Το προνομιακό καθεστώς όλων, και όχι μόνο των εγγυημένων, απαιτήσεων των καταθέσεων καθιερώθηκε με το άρθρο 183 παράγραφος 1 του νόμου.

(17) Βλ. άρθρο 166-Α της ενοποιημένης έκδοσης του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 298/92 της 31ης Δεκεμβρίου 1992 για το νομικό πλαίσιο των πιστωτικών ιδρυμάτων και των χρηματοπιστωτικών επιχειρήσεων (D.R. αριθ. 30, I, 10.2.2012).

(18) Κυβερνητική διάταξη αριθ. 10/2004 για τις διαδικασίες δικαστικής εξυγίανσης και πτώχευσης των πιστωτικών ιδρυμάτων, όπως τροποποιήθηκε περαιτέρω και συμπληρώθηκε, συγκεκριμένα από το άρθρο 38, παραχωρεί προνομιακό δικαίωμα, μετά την τακτοποίηση των εξόδων της διαδικασίας της πτώχευσης, σε απαιτήσεις που προέρχονται από εγγυημένες καταθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων των ΣΕΚ που προέρχονται από εξοφλήσεις προς τους καταθέτες με εγγύηση (*Monitorul Oficial al României*, Μέρος πρώτο, αριθ. 84, 30.1.2004).

(19) Βλ. γνώμη της ΕΚΤ CON/2011/83.

(20) Βλ. ετήσια έκθεση της ΕΚΤ 1999, σ. 98 και την Έκθεση Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας της ΕΚΤ του Δεκεμβρίου 2006, σ. 172.

(21) Βλ. άρθρο 31 παράγραφος 7 της προτεινόμενης οδηγίας.

(22) Βλ. άρθρα 26 και 29 της προτεινόμενης οδηγίας.

(23) Βλ. αιτιολογική σκέψη 28 της προτεινόμενης οδηγίας.

(24) Οδηγία 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 1998 σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων (ΕΕ L 166 της 11.6.1998, σ. 45).

(25) Βλ. επίσης τη συμβολή του ΕΣΚΤ στη δημόσια διαβούλευση της Επιτροπής για τις λεπτομέρειες τεχνικού χαρακτήρα ενός πιθανού πλαισίου της ΕΕ για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών, Μάιος 2011.

(26) Βλ. αιτιολογική σκέψη 9.

(27) Βλ. άρθρο 17 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Ιουλίου 2012 για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1).

([28]) Βλ. αιτιολογική σκέψη 10.
([29]) Βλ. την έκθεση της ΕΚΤ για τα διδάγματα από την χρηματοπιστωτική κρίση αναφορικά με τη λειτουργία των υποδομών της Ευρωπαϊκής χρηματοπιστωτικής αγοράς «Report on the lessons learned from the financial crisis with regard to the functioning of European financial market infrastructures» του Μαΐου 2010.
([30]) Βλ. επίσης τη συνεισφορά του ΕΣΚΤ στη δημόσια διαβούλευση της Επιτροπής για τις τεχνικές λεπτομέρειες του πιθανού πλαισίου της ΕΕ για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών, Μάιος 1022, σ. 6, παράγραφος 9.
([31]) Βλ. γνώμη CON/2011/103.
([32]) Βλέπε υποσημείωση 9.